ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.11.2020
COM(2020) 767 final

2020/0340 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση δεδομένων
(Πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2020) 405 final} - {SWD(2020) 295 final} - {SWD(2020) 296 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η παρούσα αιτιολογική έκθεση συνοδεύει την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[1] σχετικά με τη διακυβέρνηση δεδομένων. Αποτελεί το πρώτο από ένα σύνολο μέτρων που ανακοινώθηκαν στην ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δεδομένα του 2020[2]. Στόχος του μέσου είναι να ενισχύσει τη διαθεσιμότητα των δεδομένων προς χρήση μέσω της αύξησης της εμπιστοσύνης στους διαμεσολαβητές δεδομένων και μέσω της ενίσχυσης μηχανισμών κοινοχρησίας δεδομένων σε όλη την ΕΕ. Το μέσο καλύπτει τις παρακάτω καταστάσεις:

— τη διαθεσιμότητα των δεδομένων του δημόσιου τομέα για περαιτέρω χρήση, στις περιπτώσεις που τα εν λόγω δεδομένα υπόκεινται σε δικαιώματα άλλων[3],

— την κοινοχρησία δεδομένων μεταξύ επιχειρήσεων, έναντι αμοιβής με οποιαδήποτε μορφή,

— την παροχή δυνατότητας χρήσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τη βοήθεια «διαμεσολαβητή κοινοχρησίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», η οποία θα σχεδιαστεί με σκοπό να βοηθά τα φυσικά πρόσωπα να ασκούν τα δικαιώματά τους δυνάμει του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων (στο εξής: ΓΚΠΔ),

— την παροχή δυνατότητας χρήσης δεδομένων για αλτρουιστικούς λόγους.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η τρέχουσα πρωτοβουλία καλύπτει διάφορους τύπους διαμεσολαβητών δεδομένων οι οποίοι χειρίζονται δεδομένα τόσο προσωπικού όσο και μη προσωπικού χαρακτήρα. Επομένως, η αλληλεπίδραση με τη νομοθεσία για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι ιδιαίτερα σημαντική. Με τον γενικό κανονισμό για την προστασία δεδομένων (ΓΚΠΔ)[4] και την οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες[5], η ΕΕ έχει δημιουργήσει ένα σταθερό και αξιόπιστο νομικό πλαίσιο για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ένα πρότυπο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η τρέχουσα πρόταση συμπληρώνει την οδηγία (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τα ανοικτά δεδομένα και την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (στο εξής: οδηγία για τα ανοικτά δεδομένα)[6]. Η παρούσα πρόταση αφορά δεδομένα στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα τα οποία υπόκεινται σε δικαιώματα άλλων και, επομένως, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας. Η πρόταση έχει λογικούς και συνεκτικούς δεσμούς με τις άλλες πρωτοβουλίες που ανακοινώθηκαν στην ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δεδομένα. Στόχος της είναι να διευκολύνει την κοινοχρησία δεδομένων, μεταξύ άλλων μέσω της

---

[1] Η τελική μορφή της νομικής πράξης θα προσδιοριστεί από το περιεχόμενο του μέσου.

[2] COM(2020) 66 final.

[3] Τα «δεδομένα των οποίων η χρήση εξαρτάται από τα δικαιώματα άλλων» ή τα «δεδομένα που υπόκεινται σε δικαιώματα άλλων» καλύπτουν δεδομένα που μπορεί να υπόκεινται στη νομοθεσία προστασίας δεδομένων, σε δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, ή να περιέχουν εμπορικά μυστικά ή άλλες εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες.

[4] ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1.

[5] ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37.

[6] ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 56.

ενίσχυσης της εμπιστοσύνης στους διαμεσολαβητές κοινοχρησίας δεδομένων που αναμένεται να χρησιμοποιούνται στους διάφορους χώρους δεδομένων. Δεν έχει στόχο τη χορήγηση, τροποποίηση ή κατάργηση των ουσιαστικών δικαιωμάτων πρόσβασης στα δεδομένα και χρήσης των δεδομένων. Τέτοιου είδους μέτρα προβλέπεται να καθοριστούν σε μια ενδεχόμενη πράξη για τα δεδομένα (2021)[7].

Η πράξη αντλεί έμπνευση από τις αρχές διαχείρισης και περαιτέρω χρήσης των δεδομένων που αναπτύχθηκαν για τα ερευνητικά δεδομένα. Οι αρχές FAIR για τα δεδομένα[8] ορίζουν ότι τα εν λόγω δεδομένα θα πρέπει, καταρχήν, να είναι ευρέσιμα, προσβάσιμα, διαλειτουργικά και επαναχρησιμοποιήσιμα.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Τομεακή νομοθεσία σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα έχει θεσπιστεί και/ή εκπονείται για την αντιμετώπιση των αστοχιών της αγοράς που έχουν εντοπιστεί σε τομείς όπως η αυτοκινητοβιομηχανία[9], οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών[10], οι πληροφορίες έξυπνων μετρήσεων[11], τα δεδομένα του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας[12], τα έξυπνα συστήματα μεταφορών[13], οι πληροφορίες για το περιβάλλον[14], οι χωρικές πληροφορίες[15] και ο τομέας της υγείας[16]. Η τρέχουσα πρόταση υποστηρίζει τη χρήση δεδομένων τα οποία καθίστανται διαθέσιμα σύμφωνα με υπάρχοντες κανόνες, χωρίς τροποποίηση αυτών των κανόνων ή δημιουργία νέων τομεακών υποχρεώσεων.

Παρομοίως, η πρόταση δεν θίγει τη νομοθεσία ανταγωνισμού και έχει σχεδιαστεί σε συμμόρφωση με τα άρθρα 101 και 102 της ΣΛΕΕ. Επίσης, δεν θίγει τις διατάξεις της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά[17].

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προσδιορίζεται ως η σχετική νομική βάση του παρόντος κανονισμού. Σύμφωνα με αυτό το άρθρο, η ΕΕ πρέπει να θεσπίζει μέτρα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στην ΕΕ. Αυτή η πρωτοβουλία εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα δεδομένα του 2020, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της ενιαίας αγοράς δεδομένων. Με την αυξανόμενη ψηφιοποίηση της οικονομίας και της κοινωνίας, υπάρχει κίνδυνος τα κράτη μέλη να νομοθετούν ολοένα

---

7 Βλ. COM(2020) 66 final.

8 https://www.force11.org/group/fairgroup/fairprinciples

9 ΕΕ L 188 της 18.7.2009, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε με την ΕΕ L 151 της 14.6.2018, σ. 1.

10 ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35.

11 ΕΕ L 158 της 14.6.2019, σ. 125· ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 94.

12 ΕΕ L 220 της 25.8.2017, σ. 1· ΕΕ L 113 της 1.5.2015, σ. 13.

13 ΕΕ L 207 της 6.8.2010, σ. 1.

14 ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

15 ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1.

16 Μια νομοθετική πρόταση για τον ευρωπαϊκό χώρο δεδομένων υγείας προβλέπεται για το τέταρτο τρίμηνο του 2021. https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:91ce5c0f-12b6-11eb-9a54-01aa75ed71a1.0013.02/DOC_2&format=PDF

17 ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

και περισσότερο και χωρίς συντονισμό σχετικά με θέματα που άπτονται των δεδομένων, εξέλιξη η οποία θα επέτεινε τον κατακερματισμό της ενιαίας αγοράς. Ο καθορισμός των δομών και των μηχανισμών διακυβέρνησης που θα δημιουργήσουν συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τη χρήση των δεδομένων σε διάφορους τομείς και κράτη μέλη θα βοηθήσει τους ενδιαφερόμενους παράγοντες της οικονομίας των δεδομένων να αξιοποιήσουν την ευρεία κλίμακα της ενιαίας αγοράς. Θα συμβάλει στη δημιουργία της ενιαίας αγοράς δεδομένων, μέσω της διασφάλισης της εμφάνισης και της διασυνοριακής λειτουργίας καινοτόμων υπηρεσιών μέσω μιας δέσμης εναρμονισμένων διατάξεων.

Οι ψηφιακές πολιτικές αποτελούν συντρέχουσα αρμοδιότητα της ΕΕ και των κρατών μελών της. Το άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 της ΣΛΕΕ προσδιορίζει ότι, στον τομέα της ενιαίας αγοράς και της τεχνολογικής ανάπτυξης, η ΕΕ μπορεί να αναλαμβάνει συγκεκριμένη δράση, χωρίς να θίγει την ελευθερία δράσης των κρατών μελών στους ίδιους τομείς.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Οι επιχειρήσεις χρειάζονται συχνά δεδομένα από διάφορα κράτη μέλη, έτσι ώστε να μπορούν να αναπτύξουν προϊόντα και υπηρεσίες σε επίπεδο ΕΕ, καθώς τα δείγματα δεδομένων που είναι διαθέσιμα σε επιμέρους κράτη μέλη συχνά δεν έχουν τον πλούτο και την ποικιλομορφία που απαιτούνται για να καθιστούν δυνατόν τον εντοπισμό μοντέλων μαζικών δεδομένων ή μηχανικής μάθησης. Επίσης, προϊόντα και υπηρεσίες βάσει δεδομένων που αναπτύσσονται σε ένα κράτος μέλος μπορεί να χρειάζεται να προσαρμοστούν ώστε να αντιστοιχούν στις προτιμήσεις πελατών σε άλλο κράτος μέλος και γι' αυτό απαιτούνται τοπικά δεδομένα σε επίπεδο κρατών μελών. Επομένως, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα εύκολης ροής δεδομένων διαμέσου πανευρωπαϊκών και διατομεακών αλυσίδων αξίας και, γι' αυτό, είναι απαραίτητο ένα ιδιαίτερα εναρμονισμένο νομοθετικό περιβάλλον. Επιπρόσθετα, μόνο η δράση σε επίπεδο Ένωσης μπορεί να διασφαλίσει την επιτυχία ενός ευρωπαϊκού μοντέλου κοινοχρησίας δεδομένων, με αξιόπιστους διαμεσολαβητές δεδομένων για την κοινοχρησία δεδομένων μεταξύ επιχειρήσεων και για τους χώρους δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δεδομένου του διασυνοριακού χαρακτήρα της κοινοχρησίας δεδομένων και της σημασίας της εν λόγω κοινοχρησίας δεδομένων.

Η ενιαία αγορά δεδομένων αναμένεται να διασφαλίσει τη δυνατότητα πρόσβασης στα δεδομένα και χρήσης τους από τον δημόσιο τομέα, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες με τον πιο αποτελεσματικό και υπεύθυνο τρόπο, ενώ οι επιχειρήσεις και οι πολίτες θα διατηρούν τον έλεγχο των δεδομένων που παράγουν και οι επενδύσεις που γίνονται για τη συλλογή τους θα είναι διασφαλισμένες. Η αυξημένη πρόσβαση στα δεδομένα θα έχει ως αποτέλεσμα οι εταιρείες και οι ερευνητικοί οργανισμοί να σημειώσουν πρόοδο σε αντιπροσωπευτικές επιστημονικές εξελίξεις και στην καινοτομία της αγοράς στην ΕΕ συνολικά, κάτι που είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε καταστάσεις στις οποίες είναι απαραίτητη η συντονισμένη δράση της ΕΕ, όπως στην κρίση της νόσου COVID-19.

- **Αναλογικότητα**

Η πρωτοβουλία είναι αναλογική των επιδιωκόμενων στόχων. Η προτεινόμενη νομοθεσία δημιουργεί ένα ευνοϊκό πλαίσιο που δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων. Εναρμονίζει μια σειρά πρακτικών κοινοχρησίας δεδομένων, ενώ σέβεται το προνόμιο των κρατών μελών να οργανώνουν τη διοίκησή τους και να νομοθετούν σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες του δημόσιου τομέα. Το πλαίσιο κοινοποίησης των διαμεσολαβητών δεδομένων, καθώς και οι μηχανισμοί αλτρουισμού δεδομένων συμβάλλουν στην επίτευξη υψηλότερου επιπέδου εμπιστοσύνης σε αυτές τις υπηρεσίες, χωρίς να περιορίζουν αδικαιολόγητα αυτές τις δραστηριότητες, και βοηθούν να αναπτυχθεί μια

εσωτερική αγορά για την ανταλλαγή των εν λόγω δεδομένων. Η πρωτοβουλία προσφέρει επίσης σημαντικό βαθμό ευελιξίας εφαρμογής σε τομεακό επίπεδο, μεταξύ άλλων για τη μελλοντική ανάπτυξη ευρωπαϊκών χώρων δεδομένων.

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα επιφέρει χρηματοοικονομικές και κοινωνικές δαπάνες, οι οποίες θα επιβαρύνουν κυρίως τις εθνικές αρχές, ενώ ορισμένες δαπάνες θα επιβαρύνουν επίσης τους χρήστες των δεδομένων και τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, η μελέτη διαφορετικών επιλογών και των αναμενόμενων δαπανών και οφελών που αυτές συνεπάγονται είχε ως αποτέλεσμα τον ισορροπημένο σχεδιασμό του μέσου. Αυτό θα δώσει στις εθνικές αρχές αρκετή ευελιξία για να αποφασίζουν σχετικά με το επίπεδο των οικονομικών επενδύσεων και να εξετάζουν δυνατότητες ανάκτησης των εν λόγω δαπανών μέσω διοικητικών επιβαρύνσεων ή τελών, ενώ προσφέρει συνολικό συντονισμό σε επίπεδο ΕΕ. Παρομοίως, οι δαπάνες για τους χρήστες δεδομένων και τους παρόχους κοινοχρησίας θα αντισταθμιστούν από την αξία που δημιουργεί η ευρύτερη πρόσβαση και χρήση δεδομένων, καθώς και η διείσδυση καινοτόμων υπηρεσιών στην αγορά.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η επιλογή του κανονισμού ως νομικού μέσου δικαιολογείται από την επικράτηση στοιχείων που απαιτούν ομοιόμορφη εφαρμογή η οποία δεν αφήνει περιθώρια υλοποίησης στα κράτη μέλη και δημιουργεί ένα πλήρως οριζόντιο πλαίσιο. Σε αυτά τα στοιχεία περιλαμβάνονται η κοινοποίηση των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων, οι μηχανισμοί αλτρουισμού δεδομένων, οι βασικές αρχές που εφαρμόζονται στην περαιτέρω χρήση δεδομένων του δημόσιου τομέα τα οποία δεν μπορούν να είναι διαθέσιμα ως ανοικτά δεδομένα ή δεν υπόκεινται σε τομεακή νομοθεσία της ΕΕ, και η δημιουργία δομών συντονισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Λόγω της άμεσης δυνατότητας εφαρμογής του κανονισμού, αποφεύγονται η περίοδος και η διαδικασία υλοποίησης από τα κράτη μέλη, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει δυνατότητα θέσπισης των κοινών ευρωπαϊκών χώρων δεδομένων στο άμεσο μέλλον, σύμφωνα με το σχέδιο ανάκαμψης της ΕΕ.[18]

Ταυτόχρονα, οι διατάξεις του κανονισμού δεν είναι υπερβολικά περιοριστικές και αφήνουν περιθώριο για διαφορετικά επίπεδα δράσης των κρατών μελών όσον αφορά στοιχεία που δεν υπονομεύουν τους στόχους της πρωτοβουλίας, ειδικότερα την οργάνωση των αρμόδιων φορέων που υποστηρίζουν τους φορείς του δημόσιου τομέα στην επιτέλεση των καθηκόντων τους σχετικά με την περαιτέρω χρήση ορισμένων κατηγοριών δεδομένων του δημόσιου τομέα.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Μια ηλεκτρονική δημόσια διαβούλευση ξεκίνησε στις 19 Φεβρουαρίου 2020, την ημέρα που θεσπίστηκε η ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δεδομένα[19], και ολοκληρώθηκε στις 31 Μαΐου 2020. Η διαβούλευση ανέφερε ρητώς ότι ξεκίνησε για την προετοιμασία της τρέχουσας πρωτοβουλίας και αφορούσε τα θέματα που καλύπτει η πρωτοβουλία με σχετικές ενότητες και ερωτήσεις. Απευθυνόταν σε όλους τους τύπους ενδιαφερόμενων μερών.

[18] COM(2020) 456 final.
[19] COM(2020) 66 final.

Η Επιτροπή έλαβε 806 απαντήσεις συνολικά, από τις οποίες 219 προήλθαν από εταιρείες, 119 από ενώσεις επιχειρήσεων, 201 από πολίτες της ΕΕ, 98 από ακαδημαϊκά/ερευνητικά ιδρύματα και 57 από δημόσιες αρχές. Οι απόψεις των καταναλωτών εκπροσωπήθηκαν από 7 συμμετέχοντες, ενώ 54 συμμετέχοντες ήταν μη κυβερνητικές οργανώσεις (συμπεριλαμβανομένων 2 περιβαλλοντικών οργανώσεων). Το 43,4 % των 219 εταιρειών / επιχειρηματικών οργανισμών ήταν ΜΜΕ. Συνολικά, το 92,2 % των απαντήσεων προήλθαν από την ΕΕ των 27. Πολύ λίγοι συμμετέχοντες ανέφεραν αν ο οργανισμός τους δραστηριοποιούνταν σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό ή διεθνές επίπεδο.

Υποβλήθηκαν 230 έγγραφα θέσης, είτε συνημμένα στις απαντήσεις του ερωτηματολογίου (210) είτε ως αυτοτελείς απαντήσεις (20). Στα έγγραφα παρουσιάστηκαν διαφορετικές απόψεις σχετικά με τα θέματα που εξετάστηκαν στο ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο, ιδίως σε σχέση με τη διακυβέρνηση των κοινών χώρων δεδομένων. Παρουσιάστηκαν απόψεις σχετικά με τις βασικές αρχές που θα διέπουν τους εν λόγω χώρους και υποστηρίχθηκε ιδιαίτερα η ιεράρχηση των προτύπων, καθώς και η έννοια του αλτρουισμού των δεδομένων. Αναφέρθηκε επίσης η ανάγκη ύπαρξης ασφαλιστικών δικλείδων κατά την ανάπτυξη μέτρων σχετικών με τους διαμεσολαβητές δεδομένων.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Για να μελετηθούν μαζί με τους οικείους εμπειρογνώμονες οι συνθήκες που θα αποτελέσουν το πλαίσιο δημιουργίας κοινών ευρωπαϊκών χώρων δεδομένων στους τομείς που προσδιορίστηκαν, πραγματοποιήθηκε σειρά 10 σεμιναρίων υπό μορφή εργαστηρίων σχετικά με τους κοινούς ευρωπαϊκούς χώρους δεδομένων το 2019 και ένα επιπρόσθετο σεμινάριο οργανώθηκε τον Μάιο του 2020. Με τη συμμετοχή περισσότερων από 300 ενδιαφερόμενων μερών, κυρίως από τον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, τα σεμινάρια κάλυψαν διαφορετικούς τομείς (γεωργία, υγεία, οικονομικά/τραπεζική, ενέργεια, μεταφορές, αειφορία/περιβάλλον, δημόσιες υπηρεσίες, έξυπνες κατασκευές) και περισσότερο οριζόντια ζητήματα (δεοντολογία δεδομένων, αγορές δεδομένων). Τα τμήματα της Επιτροπής που ασχολούνται με αυτούς τους τομείς συμμετείχαν στα σεμινάρια. Τα τομεακά σεμινάρια βοήθησαν να προσδιοριστούν τα κοινά στοιχεία στους διάφορους τομείς τα οποία πρέπει να καλυφθούν μέσω της θέσπισης ενός οριζόντιου πλαισίου διακυβέρνησης.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Για την παρούσα πρόταση πραγματοποιήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων. Στις 9 Σεπτεμβρίου 2020, η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε αρνητική γνωμοδότηση. Στις 5 Οκτωβρίου 2020, η επιτροπή εξέδωσε θετική γνωμοδότηση με επιφυλάξεις.

Η εκτίμηση επιπτώσεων εξετάζει τα βασικά σενάρια, τις επιλογές πολιτικής και τις επιπτώσεις τους για τέσσερις τομείς παρέμβασης, δηλαδή α) τους μηχανισμούς για τη βελτιωμένη χρήση δεδομένων του δημόσιου τομέα που δεν μπορούν να είναι διαθέσιμα ως ανοικτά δεδομένα, β) ένα πλαίσιο πιστοποίησης ή επισήμανσης των διαμεσολαβητών δεδομένων, γ) μέτρα για τη διευκόλυνση του αλτρουισμού δεδομένων και δ) μηχανισμούς για τον συντονισμό και την κατεύθυνση οριζόντιων θεμάτων διακυβέρνησης με τη μορφή μιας δομής σε επίπεδο ΕΕ.

Για όλους τους τομείς παρέμβασης, η επιλογή πολιτικής 1, η οποία αφορούσε τον συντονισμό σε επίπεδο ΕΕ με κανονιστικά μέτρα μη δεσμευτικού δικαίου, κρίθηκε ανεπαρκής, καθώς δεν θα άλλαζε σημαντικά την κατάσταση σε σύγκριση με το βασικό σενάριο. Επομένως, η κύρια ανάλυση επικεντρώθηκε στις επιλογές πολιτικής 2 και 3, οι οποίες αφορούσαν κανονιστική παρέμβαση χαμηλής και υψηλής έντασης, αντίστοιχα. Η προτιμώμενη επιλογή αποδείχθηκε

ότι είναι ένας συνδυασμός κανονιστικών παρεμβάσεων χαμηλότερης και υψηλότερης έντασης, ως εξής:

Όσον αφορά τους μηχανισμούς βελτίωσης της χρήσης ορισμένων δεδομένων του δημόσιου τομέα, η χρήση των οποίων υπόκειται σε δικαιώματα άλλων, τόσο η επιλογή χαμηλής έντασης όσο και η επιλογή υψηλής έντασης συνεπάγονται τη θέσπιση κανόνων σε επίπεδο ΕΕ για την περαιτέρω χρήση αυτών των πληροφοριών (ειδικότερα, μη αποκλειστικότητα). Σύμφωνα με την κανονιστική παρέμβαση χαμηλής έντασης, οι επιμέρους φορείς του δημόσιου τομέα που επιτρέπουν μια τέτοιου είδους περαιτέρω χρήση πρέπει να είναι τεχνικά εξοπλισμένοι ώστε να διασφαλίζουν την πλήρη προστασία και την πλήρη τήρηση της ιδιωτικότητας και της εμπιστευτικότητας των δεδομένων. Επίσης, τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να μεριμνήσουν για τη δημιουργία τουλάχιστον ενός μηχανισμού υπηρεσίας μίας στάσης για τα αιτήματα πρόσβασης στα εν λόγω δεδομένα, χωρίς να προσδιορίζεται η ακριβής θεσμική και διοικητική δομή του εν λόγω μηχανισμού. Σύμφωνα με την επιλογή υψηλής έντασης, θα πρέπει να θεσπιστεί ένας ενιαίος φορέας έγκρισης δεδομένων ανά κράτος μέλος. Δεδομένου του κόστους και θεμάτων εφικτότητας που αφορούν τη δεύτερη επιλογή, η προτιμώμενη επιλογή είναι η κανονιστική παρέμβαση χαμηλότερης έντασης.

Για την πιστοποίηση ή την επισήμανση αξιόπιστων διαμεσολαβητών δεδομένων, προβλέφθηκε μια κανονιστική παρέμβαση χαμηλότερης έντασης η οποία συνίστατο σε έναν πιο ήπιο, εθελοντικό μηχανισμό επισήμανσης, στο πλαίσιο του οποίου ο έλεγχος καταλληλότητας της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις για τη λήψη του σήματος, καθώς και η χορήγηση του σήματος, θα διενεργούνταν από αρμόδιες αρχές οριζόμενες από τα κράτη μέλη (οι οποίες μπορεί να είναι επίσης οι μηχανισμοί υπηρεσίας μίας στάσης που θεσπίζονται για τη βελτιωμένη περαιτέρω χρήση των δεδομένων του δημόσιου τομέα). Η κανονιστική παρέμβαση υψηλής έντασης συνίστατο σε ένα υποχρεωτικό σύστημα πιστοποίησης υπό τη διαχείριση ιδιωτικών φορέων αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Δεδομένου του υποχρεωτικού χαρακτήρα του, το σύστημα θα συνεπαγόταν υψηλότερες δαπάνες και αυτό δυνητικά θα μπορούσε να έχει απαγορευτικές επιπτώσεις σε ΜΜΕ και νεοφυείς επιχειρήσεις, ενώ επίσης η αγορά δεν είναι αρκετά ώριμη για ένα υποχρεωτικό σύστημα πιστοποίησης· επομένως, η κανονιστική παρέμβαση χαμηλότερης έντασης προσδιορίστηκε ως η προτιμώμενη επιλογή πολιτικής. Ωστόσο, η κανονιστική παρέμβαση υψηλότερης έντασης με τη μορφή ενός υποχρεωτικού συστήματος προσδιορίστηκε επίσης ως εφικτή εναλλακτική, καθώς θα δημιουργούσε σημαντικά υψηλότερη εμπιστοσύνη στη λειτουργία των διαμεσολαβητών δεδομένων και θα θέσπιζε σαφείς κανόνες για τον τρόπο με τον οποίο υποτίθεται ότι πρέπει να ενεργούν αυτοί οι διαμεσολαβητές στην ευρωπαϊκή αγορά δεδομένων. Κατόπιν περαιτέρω συζητήσεων στην Επιτροπή, επιλέχθηκε μια ενδιάμεση λύση. Αυτή συνίσταται σε μια υποχρέωση κοινοποίησης με εκ των υστέρων παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις για την άσκηση των δραστηριοτήτων από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Η λύση έχει τα πλεονεκτήματα ενός υποχρεωτικού καθεστώτος, ενώ περιορίζει τον κανονιστικό φόρτο για τους παράγοντες της αγοράς.

Στην περίπτωση του αλτρουισμού δεδομένων, η κανονιστική παρέμβαση χαμηλής έντασης συνίστατο σε ένα εθελοντικό πλαίσιο πιστοποίησης για τους οργανισμούς που επιζητούν να προσφέρουν τέτοιες υπηρεσίες, ενώ η κανονιστική παρέμβαση υψηλής έντασης προέβλεπε ένα υποχρεωτικό πλαίσιο έγκρισης. Δεδομένου ότι η δεύτερη επιλογή θα διασφάλιζε υψηλότερο επίπεδο εμπιστοσύνης στη διαθεσιμότητα των δεδομένων, γεγονός που θα μπορούσε να συμβάλει στην αύξηση του όγκου των δεδομένων που καθίστανται διαθέσιμα από υποκείμενα δεδομένων και εταιρείες και θα είχε ως αποτέλεσμα υψηλότερο επίπεδο ανάπτυξης και έρευνας, ενώ θα συνεπαγόταν παρόμοιο ύψος δαπανών, η εν λόγω επιλογή επισημάνθηκε στην εκτίμηση επιπτώσεων ως η προτιμώμενη επιλογή για αυτόν τον τομέα

παρέμβασης. Ωστόσο, οι περαιτέρω συζητήσεις στο πλαίσιο της Επιτροπής αποκάλυψαν επιπρόσθετες ανησυχίες σχετικά με τον δυνητικό διοικητικό φόρτο για τους οργανισμούς που ασχολούνται με τον αλτρουισμό δεδομένων και τη σχέση των υποχρεώσεων με μελλοντικές τομεακές πρωτοβουλίες σχετικά με τον αλτρουισμό δεδομένων. Για αυτόν τον λόγο, προκρίθηκε μια εναλλακτική λύση, η οποία παρέχει στους οργανισμούς που ασχολούνται με τον αλτρουισμό δεδομένων τη δυνατότητα να καταχωρίζονται ως «οργανισμοί αλτρουισμού δεδομένων αναγνωρισμένοι στην ΕΕ». Αυτός ο εθελοντικός μηχανισμός θα συμβάλει στην αύξηση της εμπιστοσύνης, ενώ συνεπάγεται μικρότερο διοικητικό φόρτο σε σύγκριση τόσο με ένα υποχρεωτικό πλαίσιο έγκρισης όσο και με ένα εθελοντικό πλαίσιο πιστοποίησης.

Τέλος, για τον ευρωπαϊκό μηχανισμό οριζόντιας διακυβέρνησης, η κανονιστική παρέμβαση χαμηλής έντασης αφορούσε τη δημιουργία μιας ομάδας εμπειρογνωμόνων, ενώ η κανονιστική παρέμβαση υψηλής έντασης συνίστατο στη δημιουργία μιας ανεξάρτητης δομής με νομική προσωπικότητα (παρεμφερή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων). Δεδομένου του υψηλού κόστους και του χαμηλού επιπέδου πολιτικής σκοπιμότητας που συνδέονται με την έναρξη της επιλογής υψηλότερης έντασης, προκρίθηκε η επιλογή πολιτικής χαμηλής έντασης.

Η υποστηρικτική μελέτη της εκτίμησης επιπτώσεων[20] ανέφερε ότι, παρόλο που σύμφωνα με το βασικό σενάριο η οικονομία των δεδομένων και η οικονομική αξία της κοινοχρησίας δεδομένων αναμένεται να αυξηθούν στο εκτιμώμενο επίπεδο των 533 δισ. EUR έως 510 δισ. EUR (3,87 % του ΑΕΠ), η αντίστοιχη αύξηση με την εφαρμογή της προτιμώμενης επιλογής δέσμης μέτρων αναμένεται να είναι στο επίπεδο των 540,7 δισ. EUR έως 544,4 δισ. EUR (3,92 % έως 3,95 % του ΑΕΠ). Αυτά τα ποσά λαμβάνουν υπόψη, σε περιορισμένο βαθμό μόνο, τα συνακόλουθα οφέλη, όσον αφορά τα καλύτερα προϊόντα, την υψηλότερη παραγωγικότητα και τους νέους τρόπους αντιμετώπισης των κοινωνικών προκλήσεων (π.χ. κλιματική αλλαγή). Πράγματι, αυτά τα οφέλη πιθανόν να είναι σημαντικά υψηλότερα από τα άμεσα οφέλη.

Ταυτόχρονα, η παρούσα επιλογή πολιτικής δέσμης μέτρων θα καθιστούσε δυνατή τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μοντέλου κοινοχρησίας δεδομένων που θα προσέφερε μια προσέγγιση εναλλακτική του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου των ενοποιημένων τεχνολογικών πλατφορμών μέσω της εμφάνισης ουδέτερων διαμεσολαβητών δεδομένων. Αυτή η πρωτοβουλία μπορεί να κάνει τη διαφορά για την οικονομία των δεδομένων μέσω της ανάπτυξης της εμπιστοσύνης στην κοινοχρησία των δεδομένων και της παροχής κινήτρων για την ανάπτυξη κοινών ευρωπαϊκών χώρων δεδομένων, στους οποίους φυσικά και νομικά πρόσωπα έχουν τον έλεγχο των δεδομένων που παράγουν.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Εφόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ορισμένων στοιχείων του κανονισμού, τα μέτρα είναι σχεδιασμένα με τρόπο ο οποίος συμμορφώνεται πλήρως με τη νομοθεσία προστασίας δεδομένων και αυξάνει μάλιστα στην πράξη τον έλεγχο που έχουν τα φυσικά πρόσωπα στα δεδομένα που παράγουν.

Όσον αφορά τη βελτιωμένη περαιτέρω χρήση δεδομένων του δημόσιου τομέα, θα γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα της προστασίας, της ιδιωτικότητας και της ιδιοκτησίας δεδομένων (όσον αφορά δικαιώματα κυριότητας σε ορισμένα δεδομένα, τα οποία είναι π.χ. εμπορικά εμπιστευτικά ή προστατεύονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας).

[20] Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2020, *προσεχώς*). *Support Study to this Impact Assessment* (Υποστηρικτική μελέτη της παρούσας εκτίμησης επιπτώσεων), SMART 2019/0024, η οποία εκπονήθηκε από την Deloitte.

Παρομοίως, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που προσφέρουν υπηρεσίες σε υποκείμενα δεδομένων θα πρέπει να συμμορφώνονται με τους εφαρμοστέους κανόνες προστασίας δεδομένων.

Το πλαίσιο κοινοποίησης των διαμεσολαβητών δεδομένων θα αναφέρεται στην επιχειρηματική ελευθερία, καθώς θα θέτει ορισμένους περιορισμούς με τη μορφή διαφορετικών απαιτήσεων ως προϋπόθεση για τη λειτουργία των εν λόγω οντοτήτων.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Λόγω του δυναμικού χαρακτήρα της οικονομίας των δεδομένων, η παρακολούθηση της εξέλιξης των επιπτώσεων συνιστά βασικό μέρος της παρέμβασης σε αυτόν τον τομέα. Για να διασφαλίζεται ότι τα επιλεγμένα μέτρα πολιτικής επιτυγχάνουν όντως τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα και για να παρέχονται στοιχεία για πιθανές μελλοντικές αναθεωρήσεις, είναι απαραίτητη η παρακολούθηση και η αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Η παρακολούθηση των συγκεκριμένων στόχων και των κανονιστικών υποχρεώσεων θα επιτευχθεί μέσω αντιπροσωπευτικών ερευνών σε ενδιαφερόμενα μέρη, μέσω του έργου του κέντρου υποστήριξης της κοινοχρησίας δεδομένων, με τη χρήση αρχείων του ευρωπαϊκού συμβουλίου καινοτομίας δεδομένων σχετικά με τους διαφορετικούς τομείς παρέμβασης που αναφέρουν οι ειδικές εθνικές αρχές και μέσω μελέτης αξιολόγησης για την υποστήριξη της επανεξέτασης του μέσου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Στο **κεφάλαιο Ι** καθορίζεται το αντικείμενο του κανονισμού και αναφέρονται οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται σε όλο το μέσο.

Στο **κεφάλαιο ΙΙ** δημιουργείται μηχανισμός για την περαιτέρω χρήση ορισμένων κατηγοριών προστατευόμενων δεδομένων του δημόσιου τομέα, η οποία εξαρτάται από τον σεβασμό των δικαιωμάτων των άλλων (κυρίως για λόγους προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αλλά και προστασίας δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικού απορρήτου). Αυτός ο μηχανισμός δεν θίγει την τομεακή νομοθεσία της ΕΕ σχετικά με την πρόσβαση σε αυτά τα δεδομένα και την περαιτέρω χρήση τους. Η περαιτέρω χρήση των εν λόγω δεδομένων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024 (στο εξής: οδηγία για τα ανοικτά δεδομένα). Οι διατάξεις αυτού του κεφαλαίου δεν θεσπίζουν το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης των εν λόγω δεδομένων, αλλά προβλέπουν ένα σύνολο εναρμονισμένων βασικών προϋποθέσεων υπό τις οποίες μπορεί να επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση των εν λόγω δεδομένων (π.χ. η απαίτηση μη αποκλειστικότητας). Οι φορείς του δημόσιου τομέα που επιτρέπουν αυτού του είδους την περαιτέρω χρήση θα πρέπει να είναι τεχνικά εξοπλισμένοι, ώστε να διασφαλίζουν την πλήρη τήρηση της προστασίας, της ιδιωτικότητας και της εμπιστευτικότητας των δεδομένων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δημιουργήσουν ένα ενιαίο σημείο επαφής το οποίο θα υποστηρίζει τους ερευνητές και τις καινοτόμες επιχειρήσεις να εντοπίζουν κατάλληλα δεδομένα, και υποχρεούνται να δημιουργήσουν δομές για την υποστήριξη των φορέων του δημόσιου τομέα με τεχνικά μέσα και νομική συνδρομή.

Το **κεφάλαιο III** έχει στόχο να αυξήσει την εμπιστοσύνη στην κοινοχρησία δεδομένων προσωπικού και μη προσωπικού χαρακτήρα και να μειώσει το κόστος συναλλαγών που συνδέεται με την κοινοχρησία δεδομένων μεταξύ επιχειρήσεων και από καταναλωτές σε επιχειρήσεις, μέσω της δημιουργίας ενός καθεστώτος κοινοποίησης για τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων. Αυτοί οι πάροχοι θα πρέπει να πληρούν ορισμένες απαιτήσεις και ειδικότερα την απαίτηση ουδετερότητας όσον αφορά τα δεδομένα που ανταλλάσσονται. Δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τα εν λόγω δεδομένα για άλλους σκοπούς. Στην περίπτωση παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που προσφέρουν υπηρεσίες για φυσικά πρόσωπα, θα πρέπει να πληρούται επίσης το επιπρόσθετο κριτήριο της ανάληψης καθηκόντων θεματοφύλακα έναντι των ατόμων που τις χρησιμοποιούν.

Η προσέγγιση έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να διασφαλίζει ότι οι υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων λειτουργούν με ανοικτό και συνεργατικό τρόπο, ενώ ενδυναμώνει τα φυσικά και τα νομικά πρόσωπα, καθώς τους δίνει καλύτερη εικόνα και έλεγχο των δεδομένων τους. Μια αρμόδια αρχή οριζόμενη από τα κράτη μέλη θα είναι υπεύθυνη για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που συνδέονται με την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών.

Το **κεφάλαιο IV** διευκολύνει τον αλτρουισμό δεδομένων (δεδομένα που καθίστανται διαθέσιμα, σε εθελοντική βάση, από άτομα ή εταιρείες για το κοινό καλό). Θεσπίζει τη δυνατότητα των οργανισμών που ασχολούνται με τον αλτρουισμό δεδομένων να καταχωριστούν ως «οργανισμοί αλτρουισμού δεδομένων αναγνωρισμένοι στην ΕΕ» για να αυξηθεί η εμπιστοσύνη στις δραστηριότητές τους. Επίσης, θα καταρτιστεί κοινό ευρωπαϊκό έντυπο συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων για να μειωθεί το κόστος της λήψης της συγκατάθεσης και να διευκολυνθεί η φορητότητα των δεδομένων (στις περιπτώσεις που τα δεδομένα που θα καταστούν διαθέσιμα δεν είναι στην κατοχή του φυσικού προσώπου).

Στο **κεφάλαιο V** ορίζονται οι απαιτήσεις για τη λειτουργία των αρμόδιων αρχών που ορίζονται για την παρακολούθηση και την υλοποίηση του πλαισίου κοινοποίησης παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και οντοτήτων που ασχολούνται με τον αλτρουισμό δεδομένων. Περιέχει επίσης διατάξεις σχετικά με το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας εναντίον των αποφάσεων των εν λόγω φορέων και τα μέσα νομικής προσφυγής.

Το **κεφάλαιο VI** προβλέπει τη δημιουργία μιας επίσημης ομάδας εμπειρογνωμόνων (στο εξής: ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων) η οποία θα διευκολύνει την ανάδειξη βέλτιστων πρακτικών από τις αρχές των κρατών μελών, ιδίως σχετικά με τη διεκπεραίωση αιτημάτων περαιτέρω χρήσης δεδομένων τα οποία υπόκεινται σε δικαιώματα άλλων (σύμφωνα με το κεφάλαιο II), σχετικά με τη διασφάλιση μιας συνεκτικής πρακτικής όσον αφορά το πλαίσιο κοινοποίησης παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων (σύμφωνα με το κεφάλαιο III) και σχετικά με τον αλτρουισμό δεδομένων (κεφάλαιο IV). Επίσης, η επίσημη ομάδα εμπειρογνωμόνων θα υποστηρίζει και θα συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με τη διακυβέρνηση της διατομεακής τυποποίησης και την εκπόνηση στρατηγικών αιτημάτων διατομεακής τυποποίησης. Αυτό το κεφάλαιο ορίζει επίσης τη σύνθεση του συμβουλίου και οργανώνει τη λειτουργία του.

Το **κεφάλαιο VII** επιτρέπει στην Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σχετικά με το ευρωπαϊκό έντυπο συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων.

Το **κεφάλαιο VIII** περιέχει μεταβατικές διατάξεις για τη λειτουργία του γενικού συστήματος έγκρισης των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και τελικές διατάξεις.

2020/0340 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση δεδομένων (Πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[21],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών[22],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την εγκαθίδρυση εσωτερικής αγοράς και την καθιέρωση συστήματος που θα αποτρέπει τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά. Η θέσπιση κοινών κανόνων και πρακτικών στα κράτη μέλη σχετικά με την ανάπτυξη πλαισίου διακυβέρνησης των δεδομένων αναμένεται να συμβάλει στην επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(2) Τα τελευταία έτη, οι ψηφιακές τεχνολογίες έχουν μετασχηματίσει την οικονομία και την κοινωνία, επηρεάζοντας όλους τους τομείς δραστηριότητας και της καθημερινότητας. Τα δεδομένα βρίσκονται στο επίκεντρο αυτού του μετασχηματισμού: η καινοτομία που βασίζεται σε δεδομένα θα αποφέρει τεράστια οφέλη για τους πολίτες, για παράδειγμα, με βελτιωμένη εξατομικευμένη ιατρική, νέα κινητικότητα και τη συμβολή της στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία[23]. Στην στρατηγική της για τα δεδομένα[24], η Επιτροπή περιέγραψε το όραμα ενός κοινού ευρωπαϊκού χώρου δεδομένων, μιας ενιαίας αγοράς δεδομένων στην οποία τα δεδομένα θα μπορούν να χρησιμοποιούνται ανεξάρτητα από τη φυσική θέση όπου είναι αποθηκευμένα στην Ένωση σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία. Επίσης, ζήτησε να διασφαλιστεί η ελεύθερη και ασφαλής ροή δεδομένων προς και από τρίτες χώρες, με την επιφύλαξη εξαιρέσεων και περιορισμών για λόγους δημόσιας

[21] ΕΕ C της , σ. .

[22] ΕΕ C της , σ. .

[23] Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών – Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία. Βρυξέλλες, 11.12.2019. COM(2019) 640 final.

[24] COM(2020) 66 final.

ασφάλειας, δημόσιας τάξης και άλλων θεμιτών στόχων δημόσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις. Για να γίνει πραγματικότητα αυτό το όραμα, προτείνει τη δημιουργία κοινών ευρωπαϊκών χώρων δεδομένων ανά τομέα, οι οποίοι θα αποτελούν τα συγκεκριμένα πλαίσια εντός των οποίων μπορεί να πραγματοποιείται η κοινοχρησία και η διασύνδεση δεδομένων. Όπως προβλέπεται στην εν λόγω στρατηγική, οι κοινοί ευρωπαϊκοί χώροι δεδομένων μπορεί να καλύπτουν τομείς όπως η υγεία, η κινητικότητα, η μεταποίηση, οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, η ενέργεια ή η γεωργία, ή και θεματικούς τομείς, όπως η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία ή οι ευρωπαϊκοί χώροι δεδομένων δημόσιων διοικήσεων ή δεξιοτήτων.

(3) Είναι απαραίτητο να βελτιωθούν οι προϋποθέσεις για την κοινοχρησία δεδομένων στην εσωτερική αγορά μέσω της δημιουργίας εναρμονισμένου πλαισίου ανταλλαγών δεδομένων. Η τομεακή νομοθεσία μπορεί να αναπτύξει, να προσαρμόσει και να προτείνει νέα και συμπληρωματικά στοιχεία, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του τομέα, όπως η σχεδιαζόμενη νομοθεσία σχετικά με τον ευρωπαϊκό χώρο δεδομένων για την υγεία[25] και σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα οχημάτων. Επίσης, ορισμένοι τομείς της οικονομίας ρυθμίζονται ήδη από τομεακή ενωσιακή νομοθεσία που περιλαμβάνει κανόνες σχετικούς με την κοινοχρησία δεδομένων ή την πρόσβαση σε δεδομένα σε διασυνοριακό ή ενωσιακό επίπεδο[26]. Επομένως, ο παρών κανονισμός δεν θίγει τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([27]) και, ειδικότερα, η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν εμποδίζει την πραγματοποίηση διασυνοριακών διαβιβάσεων δεδομένων σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([28]), την οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([29]), τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1807 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([30]), τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([31]), την οδηγία

---

25 Βλέπε: Παραρτήματα της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών – Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2021 [COM(2020) 690 final].

26 Για παράδειγμα, την οδηγία 2011/24/ΕΕ, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού χώρου δεδομένων υγείας, και τη σχετική νομοθεσία για τις μεταφορές, όπως την οδηγία 2010/40/ΕΕ, τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1239 και τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/1056, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού χώρου δεδομένων κινητικότητας.

27 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

28 Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

29 Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνογνωσίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (ΕΕ L 157 της 15.6.2016, σ. 1).

30 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1807 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με ένα πλαίσιο για την ελεύθερη ροή των δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 59).

31 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009 , σχετικά με τις ευρωπαϊκές στατιστικές και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1101/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πληροφοριών που καλύπτονται από

2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([32]), την οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([33]), την οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([34]), την οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([35]), την οδηγία (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([36]), καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/858 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([37]), την οδηγία 2010/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([38]) και τους κατ' εξουσιοδότηση κανονισμούς που έχουν εκδοθεί με βάση αυτήν, αλλά και οποιαδήποτε άλλη τομεακή νομοθεσία της Ένωσης που οργανώνει την πρόσβαση σε δεδομένα και την περαιτέρω χρήση τους. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την πρόσβαση σε δεδομένα και τη χρήση δεδομένων για σκοπούς διεθνούς συνεργασίας στο πλαίσιο της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων. Θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα οριζόντιο καθεστώς για την περαιτέρω χρήση ορισμένων κατηγοριών προστατευόμενων δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα και την παροχή υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και υπηρεσιών με βάση τον αλτρουισμό δεδομένων στην Ένωση. Λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών των διαφόρων τομέων, μπορεί να απαιτείται ο σχεδιασμός τομεακών συστημάτων που βασίζονται σε δεδομένα, με θεμέλιο τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Στις περιπτώσεις που τομεακή νομική πράξη της Ένωσης ορίζει ότι οι φορείς του δημόσιου τομέα, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οι καταχωρισμένες οντότητες που παρέχουν υπηρεσίες αλτρουισμού δεδομένων πρέπει να πληρούν ειδικές επιπρόσθετες τεχνικές, διοικητικές ή οργανωτικές απαιτήσεις, μεταξύ άλλων μέσω καθεστώτος έγκρισης ή πιστοποίησης, θα πρέπει να εφαρμόζονται και οι οικείες διατάξεις της τομεακής νομικής πράξης της Ένωσης.

(4) Η ανάληψη δράσης σε επίπεδο Ένωσης είναι απαραίτητη για να αντιμετωπιστούν οι φραγμοί στην εύρυθμη λειτουργία μιας οικονομίας βασιζόμενης στα δεδομένα και για

το στατιστικό απόρρητο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 322/97 του Συμβουλίου σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές και της απόφασης 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου για τη σύσταση επιτροπής του στατιστικού προγράμματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 87 της 31.3.2009, σ. 164).

[32] Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

[33] Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167 της 22.6.2001, σ. 10).

[34] Οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 92).

[35] Οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157 της 30.4.2004).

[36] Οδηγία (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τα ανοικτά δεδομένα και την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 56).

[37] Κανονισμός (ΕΕ) 2018/858 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για την έγκριση και την εποπτεία της αγοράς μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 715/2007 και (ΕΚ) αριθ. 595/2009 και για την κατάργηση της οδηγίας 2007/46/ΕΚ (ΕΕ L 151 της 14.6.2018, σ. 1).

[38] Οδηγία 2010/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2010, περί πλαισίου ανάπτυξης των Συστημάτων Ευφυών Μεταφορών στον τομέα των οδικών μεταφορών και των διεπαφών με άλλους τρόπους μεταφοράς (ΕΕ L 207 της 6.8.2010, σ. 1).

να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο διακυβέρνησης σε επίπεδο Ένωσης για την πρόσβαση στα δεδομένα και τη χρήση τους, ειδικότερα όσον αφορά την περαιτέρω χρήση ορισμένων ειδών δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή του δημόσιου τομέα, την παροχή υπηρεσιών από παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων σε επιχειρηματικούς χρήστες και σε υποκείμενα δεδομένων, καθώς και τη συλλογή και την επεξεργασία δεδομένων που καθίστανται διαθέσιμα για αλτρουιστικούς σκοπούς από φυσικά και νομικά πρόσωπα.

(5) Η αντίληψη ότι τα δεδομένα που παράγονται με επιβάρυνση των δημόσιων προϋπολογισμών θα πρέπει να ωφελούν την κοινωνία αποτελεί μέρος της πολιτικής της Ένωσης εδώ και πολύ καιρό. Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1024, καθώς και η τομεακή νομοθεσία, διασφαλίζουν ότι περισσότερα δεδομένα που παράγονται από τον δημόσιο τομέα καθίστανται εύκολα διαθέσιμα για χρήση και περαιτέρω χρήση. Ωστόσο, ορισμένες κατηγορίες δεδομένων [εμπορικά εμπιστευτικά δεδομένα, δεδομένα που καλύπτονται από το στατιστικό απόρρητο, δεδομένα που προστατεύονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τρίτων, συμπεριλαμβανομένου του εμπορικού απορρήτου και δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που δεν είναι προσβάσιμα με βάση ειδική εθνική ή ενωσιακή νομοθεσία, όπως ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 και η οδηγία (ΕΕ) 2016/680] σε δημόσιες βάσεις δεδομένων συχνά δεν καθίστανται διαθέσιμα, ούτε καν για δραστηριότητες έρευνας και καινοτομίας. Λόγω του ευαίσθητου χαρακτήρα αυτών των δεδομένων, πριν από τη διάθεσή τους πρέπει να πληρούνται ορισμένες τεχνικές και νομικές διαδικαστικές απαιτήσεις, ώστε να διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων τρίτων σε αυτά τα δεδομένα. Η εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων απαιτεί συνήθως πολύ χρόνο και υψηλό επίπεδο γνώσεων, με αποτέλεσμα τα εν λόγω δεδομένα να υποχρησιμοποιούνται. Παρόλο που ορισμένα κράτη μέλη δημιουργούν δομές, διαδικασίες και, κάποιες φορές, νομοθετούν για να διευκολύνουν αυτού του είδους την περαιτέρω χρήση, αυτό δεν συμβαίνει σε όλη την Ένωση.

(6) Υπάρχουν τεχνικές που παρέχουν δυνατότητα αναλύσεων βάσεων δεδομένων που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με τρόπο που διαφυλάσσει την προστασία της ιδιωτικής ζωής, όπως η ανωνυμοποίηση, η ψευδωνυμοποίηση, η διαφορική ιδιωτικότητα (differential privacy), η γενίκευση ή η καταστολή (suppression) και η τυχαιοποίηση. Η εφαρμογή αυτών των τεχνολογιών που ενισχύουν την προστασία της ιδιωτικής ζωής, σε συνδυασμό με ολοκληρωμένες προσεγγίσεις όσον αφορά την προστασία δεδομένων, αναμένεται να διασφαλίσει την ασφαλή περαιτέρω χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και εμπορικά εμπιστευτικών επιχειρηματικών δεδομένων για σκοπούς έρευνας, καινοτομίας και στατιστικής. Σε πολλές περιπτώσεις, αυτό συνεπάγεται ότι η χρήση και η περαιτέρω χρήση δεδομένων σε αυτό το πλαίσιο μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο σε ένα ασφαλές περιβάλλον επεξεργασίας το οποίο έχει δημιουργηθεί και τελεί υπό την εποπτεία του δημόσιου τομέα. Σε επίπεδο Ένωσης υπάρχει πείρα με τέτοια ασφαλή περιβάλλοντα επεξεργασίας που χρησιμοποιούνται για την έρευνα σχετικά με στατιστικά μικροδεδομένα με βάση τον κανονισμό (ΕΕ) 557/2013 της Επιτροπής ([39]). Γενικά, όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων θα πρέπει να βασίζεται σε έναν ή περισσότερους από τους λόγους επεξεργασίας που ορίζονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

[39] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 557/2013 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ευρωπαϊκές στατιστικές, όσον αφορά την πρόσβαση σε απόρρητα στοιχεία για επιστημονικούς σκοπούς, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 831/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 164 της 18.6.2013, σ. 16).

(7) Οι κατηγορίες των δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα και τα οποία θα πρέπει να υπόκεινται σε περαιτέρω χρήση δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024, η οποία δεν εφαρμόζεται σε δεδομένα τα οποία δεν είναι προσβάσιμα λόγω εμπορικού και στατιστικού απορρήτου και δεδομένα επί των οποίων τρίτα μέρη έχουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024, δεδομένου ότι το καθεστώς πρόσβασης αποκλείει ή περιορίζει την πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα για λόγους προστασίας των δεδομένων και προστασίας της ιδιωτικότητας και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων. Η περαιτέρω χρήση δεδομένων τα οποία μπορεί να περιέχουν εμπορικό απόρρητο θα πρέπει να πραγματοποιείται με την επιφύλαξη της οδηγίας (ΕΕ) 2016/943[40], η οποία ορίζει το πλαίσιο για τη νόμιμη απόκτηση, χρήση ή αποκάλυψη πληροφοριών εμπορικού απορρήτου. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει και συμπληρώνει ειδικότερες υποχρεώσεις των φορέων του δημόσιου τομέα να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση δεδομένων σύμφωνα με τομεακή ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία.

(8) Το καθεστώς περαιτέρω χρήσης που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ισχύει για τα δεδομένα, η διάθεση των οποίων εμπίπτει στο πεδίο της δημόσιας αποστολής των οικείων φορέων του δημόσιου τομέα, όπως αυτή ορίζεται από τον νόμο ή βάσει άλλων δεσμευτικών διατάξεων του κράτους μέλους. Εφόσον δεν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, η δημόσια αποστολή θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με την κοινή διοικητική πρακτική στο κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι το πεδίο της δημόσιας αποστολής είναι σαφές και υπόκειται σε επανεξέταση. Η δημόσια αποστολή θα μπορούσε να ορίζεται συνολικά ή κατά περίπτωση για τους επιμέρους φορείς του δημόσιου τομέα. Δεδομένου ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν καλύπτονται από τον ορισμό του φορέα του δημόσιου τομέα, τα δεδομένα που κατέχουν δεν θα πρέπει να υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό. Τα δεδομένα στην κατοχή πολιτιστικών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για τα οποία τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας δεν είναι παρεπόμενα, αλλά που περιέχονται κυρίως σε έργα και άλλα έγγραφα που προστατεύονται από τέτοια δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(9) Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να συμμορφώνονται με τη νομοθεσία περί ανταγωνισμού κατά τη θέσπιση των αρχών περαιτέρω χρήσης των δεδομένων που κατέχουν, αποφεύγοντας όσο το δυνατόν περισσότερο τη σύναψη συμφωνιών οι οποίες μπορεί να έχουν ως στόχο ή αποτέλεσμα τη δημιουργία αποκλειστικών δικαιωμάτων για την περαιτέρω χρήση ορισμένων δεδομένων. Η σύναψη τέτοιων συμφωνιών θα πρέπει να είναι δυνατή μόνο όταν είναι δικαιολογημένη και απαραίτητη για την παροχή υπηρεσίας γενικού συμφέροντος. Αυτό μπορεί να συμβαίνει όταν η αποκλειστική χρήση των δεδομένων είναι ο μόνος τρόπος για να μεγιστοποιηθούν τα κοινωνικά οφέλη των εν λόγω δεδομένων, για παράδειγμα όταν υπάρχει μόνο μία οντότητα (η οποία είναι εξειδικευμένη στην επεξεργασία ενός συγκεκριμένου συνόλου δεδομένων) ικανή να παρέχει την υπηρεσία ή το προϊόν που επιτρέπει στον φορέα του δημόσιου τομέα να παρέχει μια προηγμένη ψηφιακή υπηρεσία προς το γενικό συμφέρον. Ωστόσο, τέτοιες συμφωνίες θα πρέπει να συνάπτονται σύμφωνα με τους κανόνες σύναψης δημόσιων συμβάσεων και να υπόκεινται τακτικά σε επανεξέταση με βάση ανάλυση της αγοράς, ώστε να διαπιστώνεται αν εξακολουθεί να είναι απαραίτητη η εν λόγω αποκλειστικότητα. Επίσης, οι εν λόγω συμφωνίες θα πρέπει να συμμορφώνονται με τους σχετικούς

[40] ΕΕ L 157 της 15.6.2016, σ. 1.

κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, κατά περίπτωση, και να συνάπτονται για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα τρία έτη. Για να διασφαλιστεί η διαφάνεια, οι εν λόγω αποκλειστικές συμφωνίες θα πρέπει να δημοσιεύονται στο διαδίκτυο, ανεξάρτητα της πιθανής δημοσίευσης της ανάθεσης δημόσιας σύμβασης.

(10) Απαγορευμένες αποκλειστικές συμφωνίες και άλλες πρακτικές ή ρυθμίσεις μεταξύ κατόχων δεδομένων και περαιτέρω χρηστών δεδομένων που δεν χορηγούν ρητώς αποκλειστικά δικαιώματα, αλλά που μπορεί να αναμένεται εύλογα ότι θα περιορίσουν τη διαθεσιμότητα των δεδομένων για περαιτέρω χρήση, οι οποίες έχουν συναφθεί ή εφαρμόζονται ήδη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, δεν θα πρέπει να ανανεωθούν μετά τη λήξη της διάρκειάς τους. Στην περίπτωση συμφωνιών αορίστου ή μεγαλύτερης διάρκειας, αυτές θα πρέπει να καταγγελθούν εντός τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

(11) Θα πρέπει να καθοριστούν προϋποθέσεις περαιτέρω χρήσης προστατευόμενων δεδομένων που θα εφαρμόζονται σε φορείς του δημόσιου τομέα οι οποίοι είναι αρμόδιοι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση και οι οποίες δεν θα πρέπει να θίγουν τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις σχετικά με την πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα. Οι εν λόγω προϋποθέσεις θα πρέπει να μην εισάγουν διακρίσεις, να είναι αναλογικές και αντικειμενικά δικαιολογημένες, χωρίς να περιορίζουν τον ανταγωνισμό. Ειδικότερα, οι φορείς του δημόσιου τομέα που επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση θα πρέπει να διαθέτουν τα απαραίτητα τεχνικά μέσα για να διασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τρίτων μερών. Οι προϋποθέσεις που αφορούν την περαιτέρω χρήση δεδομένων θα πρέπει να περιορίζονται σε ό, τι είναι αναγκαίο για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων και των συμφερόντων άλλων στα δεδομένα και της ακεραιότητας των συστημάτων τεχνολογιών και επικοινωνιών των φορέων του δημόσιου τομέα. Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να εφαρμόζουν προϋποθέσεις που εξυπηρετούν με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα του περαιτέρω χρήστη χωρίς να συνεπάγονται δυσανάλογη προσπάθεια για τον δημόσιο τομέα. Ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση, πριν να διαβιβαστούν, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να ανωνυμοποιούνται πλήρως, έτσι ώστε να μην επιτρέπεται με βεβαιότητα η εξακρίβωση της ταυτότητας των υποκειμένων των δεδομένων, και τα δεδομένα που περιέχουν εμπορικά εμπιστευτικές πληροφορίες θα πρέπει να τροποποιούνται κατά τρόπο ώστε να μην αποκαλύπτονται εμπιστευτικές πληροφορίες. Στις περιπτώσεις που η παροχή ανωνυμοποιημένων ή τροποποιημένων δεδομένων δεν καλύπτει τις ανάγκες του περαιτέρω χρήστη, θα μπορούσε να επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση των δεδομένων στις εγκαταστάσεις του φορέα ή από απόσταση, εντός ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας. Οι αναλύσεις δεδομένων σε τέτοια ασφαλή περιβάλλοντα επεξεργασίας θα πρέπει να πραγματοποιούνται υπό την εποπτεία του φορέα του δημόσιου τομέα, έτσι ώστε να προστατεύονται τα δικαιώματα και τα συμφέροντα άλλων. Ειδικότερα, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να διαβιβάζονται για περαιτέρω χρήση σε τρίτο μέρος μόνο όταν υπάρχει νομική βάση η οποία επιτρέπει την εν λόγω διαβίβαση. Ο φορέας του δημόσιου τομέα θα μπορούσε να θέτει ως προϋπόθεση για τη χρήση ενός τέτοιου ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας την υπογραφή από τον περαιτέρω χρήστη συμφωνίας εμπιστευτικότητας η οποία απαγορεύει την αποκάλυψη οποιωνδήποτε πληροφοριών που θέτουν σε κίνδυνο τα δικαιώματα και τα συμφέροντα τρίτων μερών και τις οποίες μπορεί να έχει αποκτήσει ο περαιτέρω χρήστης παρά τις διασφαλίσεις που εφαρμόζονται. Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να διευκολύνουν κατά περίπτωση την περαιτέρω χρήση δεδομένων με βάση τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων ή

αδειών που παρέχουν νομικά πρόσωπα για την περαιτέρω χρήση δεδομένων που τα αφορούν με κατάλληλα τεχνικά μέσα. Από αυτή την άποψη, ο φορέας του δημόσιου τομέα θα πρέπει να βοηθά τους δυνητικούς περαιτέρω χρήστες να ζητήσουν την εν λόγω συγκατάθεση μέσω της δημιουργίας τεχνικών μηχανισμών που επιτρέπουν τη διαβίβαση αιτημάτων συγκατάθεσης από περαιτέρω χρήστες, εάν αυτό είναι πρακτικά εφικτό. Δεν θα πρέπει να παρέχονται στοιχεία επικοινωνίας που δίνουν στους περαιτέρω χρήστες τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν απευθείας με τα υποκείμενα των δεδομένων ή τις εταιρείες.

(12) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επηρεάζει τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τρίτων μερών. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να επηρεάζει υφιστάμενα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας φορέων του δημόσιου τομέα ούτε να περιορίζει την άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων κατ' ουδένα τρόπο πέραν των ορίων που τίθενται με τον παρόντα κανονισμό. Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ισχύουν μόνο στον βαθμό που συμβιβάζονται με τις διατάξεις διεθνών συμφωνιών για την προστασία δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ιδίως της σύμβασης της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων (σύμβαση της Βέρνης), της συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (συμφωνία TRIPS) και τη συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (WIPO) για την πνευματική ιδιοκτησία (WCT). Ωστόσο, οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να ασκούν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους κατά τρόπον που να διευκολύνει την περαιτέρω χρήση.

(13) Δεδομένα που υπόκεινται σε δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, καθώς και πληροφορίες εμπορικού απορρήτου, θα πρέπει να διαβιβάζονται σε τρίτους μόνο στην περίπτωση που η εν λόγω διαβίβαση είναι νόμιμη σύμφωνα με την ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία ή με τη συμφωνία του κατόχου του δικαιώματος. Στις περιπτώσεις που φορείς του δημόσιου τομέα είναι κάτοχοι του δικαιώματος που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([41]), δεν θα πρέπει να κάνουν χρήση του εν λόγω δικαιώματος για να αποτρέπουν την περαιτέρω χρήση των δεδομένων ή να περιορίζουν την περαιτέρω χρήση πέραν των ορίων που τίθενται με τον παρόντα κανονισμό.

(14) Οι εταιρείες και τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να μπορούν να είναι βέβαιοι ότι η περαιτέρω χρήση ορισμένων κατηγοριών προστατευόμενων δεδομένων που είναι στην κατοχή του δημόσιου τομέα θα πραγματοποιηθεί κατά τρόπο που σέβεται τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους. Επομένως, θα πρέπει να εφαρμοστούν επιπρόσθετες διασφαλίσεις για καταστάσεις στις οποίες η περαιτέρω χρήση τέτοιων δεδομένων του δημόσιου τομέα πραγματοποιείται με βάση επεξεργασία των δεδομένων εκτός του δημόσιου τομέα. Μια τέτοια επιπρόσθετη διασφάλιση θα αποτελούσε η υποχρέωση των φορέων του δημόσιου τομέα να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τα δικαιώματα και τα συμφέροντα φυσικών και νομικών προσώπων (ειδικότερα την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εμπορικά ευαίσθητων δεδομένων και την προστασία δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας) σε περίπτωση διαβίβασης των εν λόγω δεδομένων σε τρίτες χώρες.

(15) Επιπλέον, είναι σημαντικό να προστατεύονται τα εμπορικά ευαίσθητα δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα, κυρίως το εμπορικό απόρρητο, αλλά και δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα που αντιπροσωπεύουν περιεχόμενο το οποίο προστατεύεται

[41] Οδηγία 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετική με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (ΕΕ L 77 της 27.3.1996, σ. 20).

από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας από παράνομη πρόσβαση η οποία μπορεί να οδηγήσει σε κλοπή διανοητικής ιδιοκτησίας ή βιομηχανική κατασκοπία. Για να διασφαλιστεί η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων ή συμφερόντων των κατόχων δεδομένων, τα δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα τα οποία πρέπει να προστατεύονται από παράνομη ή μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση σύμφωνα με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο και τα οποία είναι στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα θα πρέπει να διαβιβάζονται σε τρίτες χώρες μόνον εφόσον παρέχονται κατάλληλες διασφαλίσεις για τη χρήση των δεδομένων. Τέτοιες κατάλληλες διασφαλίσεις θα πρέπει να θεωρείται ότι υπάρχουν όταν, στην εν λόγω τρίτη χώρα, εφαρμόζονται ισοδύναμα μέτρα τα οποία διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα απολαμβάνουν επίπεδο προστασίας παρόμοιο του επιπέδου που εφαρμόζεται μέσω της ενωσιακής ή εθνικής νομοθεσίας, ειδικότερα όσον αφορά την προστασία εμπορικά ευαίσθητων δεδομένων και την προστασία δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Για αυτόν τον σκοπό, η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που ορίζουν ότι μια τρίτη χώρα παρέχει επίπεδο προστασίας ουσιωδώς ισοδύναμο με τα επίπεδα που παρέχει η ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία. Στην αξιολόγηση του επιπέδου προστασίας που παρέχεται στην εν λόγω τρίτη χώρα θα πρέπει, συγκεκριμένα, να λαμβάνεται υπόψη η σχετική νομοθεσία, τόσο η γενική όσο και η τομεακή, συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την άμυνα, την εθνική ασφάλεια και το ποινικό δίκαιο σχετικά με την πρόσβαση σε δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία τους, η τυχόν πρόσβαση των δημόσιων αρχών της εν λόγω χώρας στα δεδομένα που διαβιβάζονται, η ύπαρξη και αποτελεσματική λειτουργία μίας ή περισσότερων ανεξάρτητων εποπτικών αρχών στην τρίτη χώρα οι οποίες είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν και να επιβάλλουν τη συμμόρφωση με το νομικό καθεστώς που διασφαλίζει την πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα, ή οι διεθνείς δεσμεύσεις των τρίτων χωρών σχετικά με την προστασία δεδομένων τις οποίες έχει αναλάβει η οικεία τρίτη χώρα, ή άλλες υποχρεώσεις που προκύπτουν από νομικά δεσμευτικές συμβάσεις ή μέσα, καθώς και από τη συμμετοχή της σε πολυμερή ή περιφερειακά συστήματα. Η ύπαρξη αποτελεσματικών ένδικων μέσων για τους κατόχους δεδομένων, τους φορείς του δημόσιου τομέα ή τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων στην οικεία τρίτη χώρα είναι ιδιαίτερα σημαντική στο πλαίσιο της διαβίβασης δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα στην εν λόγω τρίτη χώρα. Επομένως, οι εν λόγω διασφαλίσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη διαθεσιμότητα εκτελεστών δικαιωμάτων και αποτελεσματικών ένδικων μέσων.

(16) Στις περιπτώσεις που η Επιτροπή δεν έχει εκδώσει εκτελεστική πράξη σχετικά με μια τρίτη χώρα με την οποία να ορίζει ότι η εν λόγω χώρα παρέχει επίπεδο προστασίας, ειδικότερα όσον αφορά την προστασία εμπορικά ευαίσθητων δεδομένων και την προστασία δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, το οποίο είναι ουσιωδώς ισοδύναμο με το επίπεδο που παρέχει η ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία, ο φορέας του δημόσιου τομέα θα πρέπει να διαβιβάζει προστατευόμενα δεδομένα σε περαιτέρω χρήστη μόνο αν ο περαιτέρω χρήστης αναλαμβάνει υποχρεώσεις προς το συμφέρον της προστασίας των δεδομένων. Ο περαιτέρω χρήστης που σκοπεύει να διαβιβάσει τα δεδομένα στην εν λόγω τρίτη χώρα θα πρέπει να δεσμευτεί ότι θα συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό ακόμα και μετά τη διαβίβαση των δεδομένων στην τρίτη χώρα. Για να διασφαλιστεί η δέουσα επιβολή της εκπλήρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων, ο περαιτέρω χρήστης θα πρέπει επίσης να αποδεχτεί τη δικαιοδοσία του κράτους μέλους του φορέα του δημόσιου τομέα που επέτρεψε την περαιτέρω χρήση για σκοπούς δικαστικής επίλυσης διαφορών.

(17) Μερικές τρίτες χώρες θεσπίζουν νόμους, κανονισμούς και άλλες νομικές πράξεις που έχουν στόχο την άμεση διαβίβαση ή την παροχή πρόσβασης σε δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση υπό τον έλεγχο φυσικών και νομικών προσώπων που υπάγονται στη δικαιοδοσία των κρατών μελών. Οι αποφάσεις δικαστηρίων ή οι αποφάσεις διοικητικών αρχών σε τρίτες χώρες οι οποίες απαιτούν την εν λόγω διαβίβαση ή πρόσβαση σε δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να είναι εκτελεστές όταν βασίζονται σε διεθνή συμφωνία, όπως για παράδειγμα σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία ισχύει μεταξύ της αιτούσας τρίτης χώρας και της Ένωσης ή κράτους μέλους. Σε κάποιες περιπτώσεις, ενδέχεται να προκύψουν καταστάσεις στις οποίες η υποχρέωση διαβίβασης δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα ή παροχής πρόσβασης σε αυτά, η οποία απορρέει από τη νομοθεσία τρίτης χώρας, έρχεται σε σύγκρουση με ανταγωνιστική υποχρέωση προστασίας των εν λόγω δεδομένων δυνάμει του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά την προστασία εμπορικά ευαίσθητων δεδομένων και την προστασία δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και συμπεριλαμβανομένων των συμβατικών δεσμεύσεων όσον αφορά την εμπιστευτικότητα σύμφωνα με το εν λόγω δίκαιο. Εάν δεν υπάρχουν διεθνείς συμφωνίες που ρυθμίζουν τέτοια ζητήματα, η διαβίβαση ή η πρόσβαση θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι οποίες συγκεκριμένα είναι το σύστημα της τρίτης χώρας να απαιτεί την επεξήγηση των λόγων και της αναλογικότητας της απόφασης, η δικαστική απόφαση ή η απόφαση να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα και η αιτιολογημένη ένσταση του αποδέκτη να υπόκειται σε επανεξέταση από αρμόδιο δικαστήριο της τρίτης χώρας, το οποίο είναι εξουσιοδοτημένο να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα σχετικά έννομα συμφέροντα του παρόχου των εν λόγω δεδομένων.

(18) Για να αποτρέπεται η παράνομη πρόσβαση σε δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα, οι φορείς του δημόσιου τομέα, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης των δεδομένων, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και οι οντότητες που έχουν καταχωριστεί στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για να προλαμβάνουν την πρόσβαση στα συστήματα στα οποία είναι αποθηκευμένα τα δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της κρυπτογράφησης των δεδομένων ή των εταιρικών πολιτικών.

(19) Για να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη στους μηχανισμούς περαιτέρω χρήσης, μπορεί να είναι απαραίτητο να προβλεφθούν αυστηρότεροι όροι για ορισμένα είδη δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που έχουν προσδιοριστεί ως ιδιαίτερα ευαίσθητα, όσον αφορά τη διαβίβασή τους σε τρίτες χώρες, εάν η εν λόγω διαβίβαση θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο στόχους δημόσιας πολιτικής, σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις. Για παράδειγμα, στον τομέα της υγείας, ορισμένα σύνολα δεδομένων που είναι στην κατοχή παραγόντων του συστήματος δημόσιας υγείας, όπως δημόσιων νοσοκομείων, θα μπορούσαν να προσδιοριστούν ως ιδιαίτερα ευαίσθητα δεδομένα υγείας. Για να διασφαλιστεί η εναρμόνιση των πρακτικών στην Ένωση, τα εν λόγω είδη ιδιαίτερα ευαίσθητων δημόσιων δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να οριστούν στην ενωσιακή νομοθεσία, για παράδειγμα στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού χώρου δεδομένων υγείας ή άλλης τομεακής νομοθεσίας. Οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τη διαβίβαση τέτοιων δεδομένων σε τρίτες χώρες θα πρέπει να καθοριστούν σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις. Οι προϋποθέσεις θα πρέπει να είναι αναλογικές, να μην εισάγουν διακρίσεις και να είναι απαραίτητες για την προστασία προσδιορισμένων θεμιτών στόχων δημόσιας πολιτικής, όπως η προστασία της δημόσιας υγείας, της δημόσιας τάξης, της ασφάλειας, του περιβάλλοντος, των δημόσιων ηθών, η προστασία του καταναλωτή, η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων

προσωπικού χαρακτήρα. Οι προϋποθέσεις θα πρέπει να αντιστοιχούν στους κινδύνους που έχουν προσδιοριστεί σε σχέση με την ευαισθησία των εν λόγω δεδομένων, μεταξύ άλλων όσον αφορά τον κίνδυνο της απο-ανωνυμοποίησης φυσικών προσώπων. Αυτές οι προϋποθέσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν όρους που εφαρμόζονται στη διαβίβαση ή τεχνικές ρυθμίσεις, όπως την απαίτηση χρήσης ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας, περιορισμούς σχετικά με την περαιτέρω χρήση δεδομένων σε τρίτες χώρες ή κατηγορίες προσώπων που δικαιούνται να διαβιβάζουν τα εν λόγω δεδομένα σε τρίτες χώρες ή που μπορούν να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα στην τρίτη χώρα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν επίσης περιορισμούς στη διαβίβαση των δεδομένων σε τρίτες χώρες για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

(20) Οι φορείς του δημόσιου τομέα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρεώνουν τέλη για την περαιτέρω χρήση των δεδομένων, αλλά θα πρέπει επίσης να μπορούν να αποφασίζουν να διαθέσουν τα δεδομένα με μικρότερο ή μηδενικό κόστος, για παράδειγμα για ορισμένες κατηγορίες περαιτέρω χρήσης, όπως η περαιτέρω χρήση για μη εμπορικούς σκοπούς ή η περαιτέρω χρήση από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, έτσι ώστε να παρέχουν κίνητρα για την εν λόγω περαιτέρω χρήση με σκοπό την προώθηση της έρευνας και της καινοτομίας και τη στήριξη εταιρειών που αποτελούν σημαντική πηγή καινοτομίας και συνήθως δυσκολεύονται περισσότερο να συλλέξουν σχετικά δεδομένα οι ίδιες, σύμφωνα με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Τα εν λόγω τέλη θα πρέπει να είναι εύλογα, να πληρούν την αρχή της διαφάνειας, να δημοσιεύονται στο διαδίκτυο και να μην εισάγουν διακρίσεις.

(21) Για να δώσουν κίνητρα για την περαιτέρω χρήση αυτών των κατηγοριών δεδομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ένα ενιαίο σημείο πληροφόρησης το οποίο θα λειτουργεί ως το κύριο σημείο διεπαφής για περαιτέρω χρήστες που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν περαιτέρω τέτοια δεδομένα που είναι στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα. Αυτό θα πρέπει να έχει διατομεακή αρμοδιότητα και θα πρέπει να συμπληρώνει, εάν είναι απαραίτητο, τις ρυθμίσεις σε τομεακό επίπεδο. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν, να συστήσουν ή να μεριμνήσουν για τη σύσταση αρμόδιων φορέων οι οποίοι θα στηρίζουν τις δραστηριότητες των φορέων του δημόσιου τομέα που επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση ορισμένων κατηγοριών προστατευόμενων δεδομένων. Στα καθήκοντά τους μπορεί να περιλαμβάνονται η χορήγηση πρόσβασης σε δεδομένα, στις περιπτώσεις που προβλέπεται από την τομεακή ενωσιακή νομοθεσία ή τη νομοθεσία του εκάστοτε κράτους μέλους. Οι εν λόγω αρμόδιοι φορείς θα πρέπει να παρέχουν στήριξη στους φορείς του δημόσιου τομέα με τεχνικές αιχμής, συμπεριλαμβανομένων ασφαλών περιβαλλόντων επεξεργασίας δεδομένων, που επιτρέπουν την ανάλυση δεδομένων κατά τρόπο ώστε να διαφυλάσσεται το απόρρητο των πληροφοριών. Τέτοιες δομές στήριξης θα μπορούσαν να υποστηρίζουν τους κατόχους των δεδομένων σε θέματα διαχείρισης της συγκατάθεσης, συμπεριλαμβανομένης της συγκατάθεσης σε ορισμένους τομείς επιστημονικής έρευνας εφόσον τηρούνται τα αναγνωρισμένα πρότυπα δεοντολογίας για την επιστημονική έρευνα. Η επεξεργασία των δεδομένων θα πρέπει να διενεργείται υπό την ευθύνη του φορέα του δημόσιου τομέα που είναι υπεύθυνος για το μητρώο που περιέχει τα δεδομένα, ο οποίος εξακολουθεί να είναι ο υπεύθυνος επεξεργασίας των δεδομένων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 όσον αφορά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Τα κράτη μέλη μπορεί να διαθέτουν έναν ή περισσότερους αρμόδιους φορείς, οι οποίοι θα μπορούσαν να ενεργούν σε διαφορετικούς τομείς.

(22) Οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων (διαμεσολαβητές δεδομένων) αναμένεται να διαδραματίσουν βασικό ρόλο στην οικονομία των δεδομένων, ως εργαλείο για τη διευκόλυνση της συσσώρευσης και ανταλλαγής σημαντικών όγκων σχετικών δεδομένων. Οι διαμεσολαβητές δεδομένων που παρέχουν υπηρεσίες οι οποίες συνδέουν τους διαφορετικούς παράγοντες έχουν τη δυνατότητα να συμβάλουν στην αποδοτική διασύνδεση δεδομένων, καθώς και στη διευκόλυνση της διμερούς κοινοχρησίας δεδομένων. Οι εξειδικευμένοι διαμεσολαβητές δεδομένων οι οποίοι είναι ανεξάρτητοι τόσο από τους κατόχους όσο και από τους χρήστες δεδομένων μπορούν να διαδραματίσουν συντονιστικό ρόλο στην ανάδειξη νέων οικοσυστημάτων που βασίζονται σε δεδομένα, ανεξάρτητων από οποιονδήποτε παράγοντα με σημαντικό βαθμό ισχύος στην αγορά. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει μόνο παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που έχουν ως κύριο στόχο τη δημιουργία επιχειρηματικής, νομικής και ενδεχομένως επίσης τεχνικής σχέσης μεταξύ κατόχων δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των υποκειμένων των δεδομένων, αφενός, και δυνητικών χρηστών, αφετέρου, και που συνδράμουν αμφότερα τα μέρη σε μια συναλλαγή περιουσιακών στοιχείων δεδομένων μεταξύ των δύο. Θα πρέπει να καλύπτει μόνο υπηρεσίες που έχουν στόχο τη διαμεσολάβηση μεταξύ απεριόριστου αριθμού κατόχων δεδομένων και χρηστών δεδομένων, εξαιρουμένων των υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από μια κλειστή ομάδα κατόχων και χρηστών δεδομένων. Οι πάροχοι υπηρεσιών υπολογιστικού νέφους θα πρέπει να εξαιρούνται, όπως και οι πάροχοι υπηρεσιών που λαμβάνουν δεδομένα από κατόχους δεδομένων, συναθροίζουν, εμπλουτίζουν ή μετασχηματίζουν τα δεδομένα και παρέχουν άδεια χρήσης των δεδομένων που προκύπτουν σε χρήστες δεδομένων, χωρίς τη δημιουργία άμεσης σχέσης μεταξύ των κατόχων δεδομένων και των χρηστών δεδομένων, για παράδειγμα μεσίτες διαφημίσεων ή δεδομένων, εταιρείες παροχής υπηρεσιών συμβουλευτικής σε θέματα δεδομένων, πάροχοι προϊόντων δεδομένων που προκύπτουν από την αξία που προσέθεσε στα δεδομένα ο πάροχος υπηρεσιών. Ταυτόχρονα, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων θα πρέπει να επιτρέπεται να κάνουν προσαρμογές στα δεδομένα που ανταλλάσσονται, στον βαθμό που αυτό βελτιώνει τη δυνατότητα χρήσης των δεδομένων από τον χρήστη δεδομένων, στις περιπτώσεις που ο χρήστης δεδομένων το επιθυμεί, όπως για τη μετατροπή τους σε συγκεκριμένους μορφοτύπους. Επίσης, οι υπηρεσίες που εστιάζουν στη διαμεσολάβηση περιεχομένου, ιδίως περιεχομένου που προστατεύεται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Οι πλατφόρμες ανταλλαγής δεδομένων που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από έναν κάτοχο δεδομένων για να παρέχουν δυνατότητα χρήσης των δεδομένων που κατέχει ο ίδιος, καθώς και οι πλατφόρμες που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο αντικειμένων και συσκευών συνδεδεμένων στο διαδίκτυο των πραγμάτων, οι οποίες έχουν ως κύριο στόχο να διασφαλίζουν λειτουργικές δυνατότητες του συνδεδεμένου αντικειμένου ή της συνδεδεμένης συσκευής και δίνουν δυνατότητα παροχής υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας, δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Οι «πάροχοι ενοποιημένου δελτίου συναλλαγών» κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 53 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[42], καθώς και οι «πάροχοι υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού» κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 19 της οδηγίας

[42] Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ, ΕΕ L 173, σ. 349).

(ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[43] δεν θα πρέπει να θεωρούνται πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Οι οντότητες των οποίων οι δραστηριότητες περιορίζονται στη διευκόλυνση της χρήσης δεδομένων τα οποία καθίστανται διαθέσιμα με βάση τον αλτρουισμό δεδομένων και που λειτουργούν σε μη κερδοσκοπική βάση δεν θα πρέπει να καλύπτονται από το κεφάλαιο ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού, καθώς αυτή η δραστηριότητα εξυπηρετεί στόχους γενικού συμφέροντος μέσω της αύξησης του όγκου των δεδομένων που είναι διαθέσιμα για τέτοιους σκοπούς.

(23) Μια ειδική κατηγορία διαμεσολαβητών δεδομένων περιλαμβάνει παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε υποκείμενα δεδομένων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Οι εν λόγω πάροχοι εστιάζουν αποκλειστικά σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και επιδιώκουν να ενισχύσουν την αυτενέργεια και τον έλεγχο των φυσικών προσώπων επί των δεδομένων που τα αφορούν. Βοηθούν φυσικά πρόσωπα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ειδικότερα όσον αφορά τη διαχείριση της συγκατάθεσής τους στην επεξεργασία δεδομένων, του δικαιώματος πρόσβασης στα δεδομένα που τους αφορούν, του δικαιώματος διόρθωσης ανακριβών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, του δικαιώματος διαγραφής ή του δικαιώματος στη λήθη, του δικαιώματος περιορισμού της επεξεργασίας και του δικαιώματος φορητότητας δεδομένων, το οποίο επιτρέπει στα υποκείμενα των δεδομένων να μεταφέρουν τα δεδομένα τους προσωπικού χαρακτήρα από έναν υπεύθυνο επεξεργασίας σε άλλον. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι σημαντικό το επιχειρηματικό μοντέλο τους να διασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν μη ευθυγραμμισμένα κίνητρα τα οποία ενθαρρύνουν τα φυσικά πρόσωπα να καθιστούν διαθέσιμα για επεξεργασία περισσότερα δεδομένα από όσα υπαγορεύει το συμφέρον τους. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει την ενημέρωση των φυσικών προσώπων σχετικά με ποιες χρήσεις των δεδομένων τους θα μπορούσαν να επιτρέπουν και την πραγματοποίηση ελέγχων δέουσας επιμέλειας στους χρήστες δεδομένων πριν να τους επιτραπεί να έρθουν σε επικοινωνία με υποκείμενα των δεδομένων, προκειμένου να αποφεύγονται δόλιες πρακτικές. Σε ορισμένες καταστάσεις, θα μπορούσε να είναι επιθυμητή η συλλογή πραγματικών δεδομένων στο πλαίσιο ενός χώρου αποθήκευσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή «χώρου δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», έτσι ώστε να μπορεί να γίνει επεξεργασία εντός του εν λόγω χώρου χωρίς να διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτους, με σκοπό τη μεγιστοποίηση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής.

(24) Οι συνεταιρισμοί δεδομένων επιδιώκουν να ενισχύσουν τη θέση των φυσικών προσώπων όσον αφορά τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων πριν να δώσουν τη συγκατάθεσή τους στη χρήση δεδομένων, επηρεάζοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις των οργανώσεων χρηστών δεδομένων όσον αφορά τη χρήση δεδομένων ή ενδεχομένως επιλύοντας διαφορές μεταξύ των μελών μιας ομάδας όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα δεδομένα, όταν τα εν λόγω δεδομένα αφορούν περισσότερα από ένα υποκείμενα δεδομένων εντός της εν λόγω ομάδας. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι σημαντικό να αναγνωριστεί ότι τα δικαιώματα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 μπορούν να ασκηθούν μόνο από κάθε επιμέρους φυσικό πρόσωπο και δεν μπορούν να παραχωρηθούν ή να ανατεθούν σε

[43] Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ.

συνεταιρισμό δεδομένων. Οι συνεταιρισμοί δεδομένων θα μπορούσαν επίσης να αποτελέσουν χρήσιμο μέσο για μονοπρόσωπες εταιρείες, πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες, όσον αφορά τις γνώσεις σε θέματα κοινοχρησίας δεδομένων, είναι συχνά συγκρίσιμες με τα φυσικά πρόσωπα.

(25) Για να αυξηθεί η εμπιστοσύνη στις εν λόγω υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων, ειδικότερα όσον αφορά τη χρήση δεδομένων και τη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις που επιβάλλουν οι κάτοχοι δεδομένων, είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί κανονιστικό πλαίσιο σε επίπεδο Ένωσης, το οποίο θα καθορίζει ιδιαίτερα εναρμονισμένες απαιτήσεις σχετικά με την αξιόπιστη παροχή τέτοιων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων. Αυτό θα συμβάλει στη διασφάλιση ότι οι κάτοχοι δεδομένων και οι χρήστες δεδομένων έχουν καλύτερο έλεγχο όσον αφορά την πρόσβαση στα δεδομένα τους και τη χρήση τους, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία. Τόσο στις περιπτώσεις που η κοινοχρησία δεδομένων λαμβάνει χώρα μεταξύ επιχειρήσεων και στις περιπτώσεις που λαμβάνει χώρα μεταξύ επιχείρησης και καταναλωτή, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων θα πρέπει να προσφέρουν έναν καινοτόμο, «ευρωπαϊκό» τρόπο διακυβέρνησης των δεδομένων, εξασφαλίζοντας τον διαχωρισμό μεταξύ της παροχής, της διαμεσολάβησης και της χρήσης δεδομένων στην οικονομία των δεδομένων. Οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων μπορεί επίσης να καταστήσουν διαθέσιμη ειδική τεχνική υποδομή για τη διασύνδεση κατόχων δεδομένων και χρηστών δεδομένων.

(26) Βασικό στοιχείο για την επίτευξη εμπιστοσύνης και μεγαλύτερου ελέγχου για τον κάτοχο των δεδομένων και τους χρήστες δεδομένων στις υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων είναι η ουδετερότητα των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων όσον αφορά τα δεδομένα που ανταλλάσσονται μεταξύ κατόχων δεδομένων και χρηστών δεδομένων. Είναι, επομένως, απαραίτητο, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων να ενεργούν μόνο ως διαμεσολαβητές στις συναλλαγές και να μην χρησιμοποιούν τα δεδομένα που ανταλλάσσονται για οποιονδήποτε άλλον σκοπό. Για τον σκοπό αυτόν θα χρειαστεί επίσης δομικός διαχωρισμός μεταξύ της υπηρεσίας κοινοχρησίας δεδομένων και οποιωνδήποτε άλλων παρεχόμενων υπηρεσιών, έτσι ώστε να αποφεύγονται ζητήματα σύγκρουσης συμφερόντων. Αυτό σημαίνει ότι η υπηρεσία κοινοχρησίας δεδομένων θα πρέπει να παρέχεται μέσω νομικής οντότητας χωριστής από τις άλλες δραστηριότητες του εκάστοτε παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων. Οι πάροχοι κοινοχρησίας δεδομένων που διαμεσολαβούν στην ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ φυσικών προσώπων ως κατόχων των δεδομένων και νομικών προσώπων θα πρέπει, επιπρόσθετα, να αναλαμβάνουν καθήκοντα καταπιστευματοδόχου έναντι των φυσικών προσώπων, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι ενεργούν προς το βέλτιστο συμφέρον των κατόχων των δεδομένων.

(27) Για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων με τους όρους που τίθενται στον παρόντα κανονισμό, οι εν λόγω πάροχοι θα πρέπει να διαθέτουν τόπο εγκατάστασης στην Ένωση. Εναλλακτικά, σε περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που δεν είναι εγκατεστημένος στην Ένωση προσφέρει υπηρεσίες εντός της Ένωσης, θα πρέπει να ορίζει εκπρόσωπο. Ο ορισμός εκπροσώπου είναι απαραίτητος, δεδομένου ότι οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων χειρίζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και εμπορικά εμπιστευτικά δεδομένα, γεγονός που απαιτεί στενή παρακολούθηση της συμμόρφωσης των εν λόγω παρόχων υπηρεσιών με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Για να προσδιοριστεί κατά πόσον ένας πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων προσφέρει υπηρεσίες εντός της Ένωσης, θα πρέπει να εξακριβώνεται αν είναι προφανές ότι ο εν λόγω πάροχος

υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων σκοπεύει να προσφέρει υπηρεσίες σε πρόσωπα σε ένα η περισσότερα κράτη μέλη. Η προσβασιμότητα εντός της Ένωσης του ιστοτόπου ή διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και άλλων στοιχείων επικοινωνίας του παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων, ή η χρήση γλώσσας που χρησιμοποιείται γενικά στην τρίτη χώρα όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι αρκούν από μόνες τους για να εξακριβωθεί τέτοια πρόθεση. Ωστόσο, άλλοι παράγοντες όπως η χρήση γλώσσας ή νομίσματος που χρησιμοποιείται γενικά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη με δυνατότητα παραγγελίας υπηρεσιών σε αυτή την άλλη γλώσσα ή οι αναφορές σε χρήστες που βρίσκονται στην Ένωση μπορούν να καθιστούν προφανή την πρόθεση του παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων να προσφέρει υπηρεσίες εντός της Ένωσης. Ο εκπρόσωπος θα πρέπει να ενεργεί εξ ονόματος του παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει έχουν τη δυνατότητα να έρχονται σε επαφή με αυτόν. Ο εκπρόσωπος θα πρέπει να ορίζεται με γραπτή εντολή του παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων να ενεργεί εξ ονόματός του τελευταίου όσον αφορά τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

(28) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων να συμμορφώνονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και την ευθύνη των εποπτικών αρχών να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τον εν λόγω κανονισμό. Στις περιπτώσεις που οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων είναι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων ή εκτελούντες την επεξεργασία δεδομένων κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, δεσμεύονται από τους κανόνες του παρόντος κανονισμού. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει επίσης την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού.

(29) Οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία περί ανταγωνισμού. Η κοινοχρησία δεδομένων μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα διάφορες μορφές βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, αλλά μπορεί επίσης να επιφέρει περιορισμούς του ανταγωνισμού, ιδίως στις περιπτώσεις που περιλαμβάνει κοινοχρησία πληροφοριών ευαίσθητων από άποψη ανταγωνισμού. Αυτό ισχύει ειδικότερα σε περιπτώσεις στις οποίες η κοινοχρησία δεδομένων παρέχει στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των στρατηγικών αγοράς που εφαρμόζουν πραγματικοί ή δυνητικοί ανταγωνιστές τους. Οι ευαίσθητες από άποψη ανταγωνισμού πληροφορίες περιλαμβάνουν συνήθως πληροφορίες για μελλοντικές τιμές, έξοδα παραγωγής, ποσότητες, κύκλους εργασιών, πωλήσεις ή δυναμικότητες.

(30) Θα πρέπει να καθιερωθεί διαδικασία κοινοποίησης για τις υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η διακυβέρνηση των δεδομένων εντός της Ένωσης με βάση την αξιόπιστη ανταλλαγή δεδομένων. Ο καλύτερος τρόπος για να αξιοποιηθούν τα οφέλη ενός αξιόπιστου περιβάλλοντος θα ήταν η επιβολή ορισμένων απαιτήσεων για την παροχή υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων, αλλά χωρίς να απαιτείται ρητή απόφαση ή διοικητική πράξη της αρμόδιας αρχής για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών.

(31) Για να υποστηριχθεί η αποτελεσματική διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων θα πρέπει να καλείται να αποστείλει κοινοποίηση μόνο στην ορισμένη αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η κύρια εγκατάστασή του ή στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο νόμιμος αντιπρόσωπός του. Η εν λόγω κοινοποίηση θα πρέπει να περιλαμβάνει μόνο μια απλή δήλωση της πρόθεσης

παροχής των εν λόγω υπηρεσιών και θα πρέπει να συμπληρώνεται μόνο από τις πληροφορίες που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

(32) Η κύρια εγκατάσταση ενός παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων στην Ένωση θα πρέπει να είναι το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο τόπος της κεντρικής του διοίκησης στην Ένωση. Η κύρια εγκατάσταση ενός παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων στην Ένωση θα πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια και θα πρέπει να συγκεντρώνει την ουσιαστική και πραγματική άσκηση δραστηριοτήτων διαχείρισης.

(33) Οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να επιλέγονται με βάση τις ικανότητες και την εμπειρογνωσία τους σε θέματα οριζόντιας ή τομεακής κοινοχρησίας δεδομένων και θα πρέπει να είναι ανεξάρτητες, αμερόληπτες και να ενεργούν με διαφάνεια κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα στοιχεία των ορισμένων αρμόδιων αρχών.

(34) Το πλαίσιο κοινοποίησης που ορίζεται στον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει να θίγει ειδικούς επιπρόσθετους κανόνες για την παροχή υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων οι οποίοι εφαρμόζονται μέσω τομεακής νομοθεσίας.

(35) Η χρήση δεδομένων τα οποία καθίστανται διαθέσιμα εθελοντικά από υποκείμενα δεδομένων με βάση τη συγκατάθεσή τους ή, στις περιπτώσεις δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία καθίστανται διαθέσιμα από νομικά πρόσωπα, προσφέρει μεγάλες δυνατότητες για σκοπούς γενικού συμφέροντος. Στους σκοπούς αυτούς περιλαμβάνονται η υγειονομική περίθαλψη, η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, η βελτίωση της κινητικότητας, η διευκόλυνση της κατάρτισης επίσημων στατιστικών ή η βελτίωση της παροχής δημόσιων υπηρεσιών. Η υποστήριξη της επιστημονικής έρευνας, συμπεριλαμβανομένης, παραδείγματος χάριν, της τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, της βασικής έρευνας, της εφαρμοσμένης έρευνας και της ιδιωτικά χρηματοδοτούμενης έρευνας, θα πρέπει να θεωρούνται επίσης σκοποί γενικού συμφέροντος. Ο παρών κανονισμός έχει στόχο να συμβάλει στην εμφάνιση δεξαμενών δεδομένων που καθίστανται διαθέσιμα με βάση τον αλτρουισμό δεδομένων, οι οποίες να έχουν ικανό μέγεθος ώστε να παρέχουν δυνατότητες ανάλυσης δεδομένων και μηχανικής μάθησης, μεταξύ άλλων και σε διασυνοριακό επίπεδο στην Ένωση.

(36) Οι νομικές οντότητες που επιδιώκουν να υποστηρίξουν σκοπούς γενικού συμφέροντος καθιστώντας διαθέσιμα σχετικά δεδομένα βάσει αλτρουισμού δεδομένων σε κλίμακα και πληρούν ορισμένες απαιτήσεις θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καταχωρίζονται ως «οργανώσεις αλτρουισμού δεδομένων αναγνωρισμένες στην Ένωση». Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει στη δημιουργία αποθετηρίων δεδομένων. Δεδομένου ότι η καταχώριση σε ένα κράτος μέλος θα ισχύει για ολόκληρη την Ένωση, αυτό θα διευκολύνει τη διασυνοριακή χρήση δεδομένων εντός της Ένωσης και την εμφάνιση δεξαμενών διασύνδεσης δεδομένων που καλύπτουν περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Από την άποψη αυτή, τα υποκείμενα των δεδομένων θα δίνουν τη συγκατάθεσή τους σε συγκεκριμένους σκοπούς επεξεργασίας δεδομένων, αλλά θα μπορούσαν επίσης να δίνουν τη συγκατάθεσή τους για την επεξεργασία δεδομένων σε ορισμένους τομείς έρευνας ή σε μέρη προγραμμάτων έρευνας, καθώς, συχνά, δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί πλήρως ο σκοπός της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιστημονικής έρευνας κατά τον χρόνο συλλογής των δεδομένων. Τα νομικά πρόσωπα θα μπορούσαν να παρέχουν άδεια για

την επεξεργασία δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν για ένα εύρος σκοπών που δεν καθορίζονται κατά τον χρόνο παροχής της άδειας. Η εθελοντική συμμόρφωση των εν λόγω καταχωρισμένων οντοτήτων με ένα σύνολο απαιτήσεων αναμένεται να δημιουργήσει την εμπιστοσύνη ότι τα δεδομένα που καθίστανται διαθέσιμα για αλτρουιστικούς σκοπούς εξυπηρετούν σκοπό γενικού συμφέροντος. Η εν λόγω εμπιστοσύνη αναμένεται να προκύψει ιδίως από το γεγονός ότι ο τόπος εγκατάστασης βρίσκεται εντός της Ένωσης, καθώς και από την υποχρέωση των καταχωρισμένων οντοτήτων να έχουν μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα, από τις απαιτήσεις διαφάνειας και από συγκεκριμένες διασφαλίσεις που εφαρμόζονται για την προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των υποκειμένων των δεδομένων και των εταιρειών. Περαιτέρω διασφαλίσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν την παροχή δυνατότητας επεξεργασίας σχετικών δεδομένων εντός ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας το οποίο παρέχει η καταχωρισμένη οντότητα, μηχανισμούς εποπτείας, όπως συμβούλια ή επιτροπές δεοντολογίας που διασφαλίζουν την τήρηση υψηλών προτύπων επιστημονικής δεοντολογίας από τον υπεύθυνο επεξεργασίας δεδομένων, αποτελεσματικά τεχνικά μέσα για την ανάκληση ή την τροποποίηση της συγκατάθεσης ανά πάσα στιγμή, με βάση τις υποχρεώσεις πληροφόρησης των εκτελούντων την επεξεργασία δεδομένων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, καθώς και μέσα για τη συνεχή ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που καθιστούν διαθέσιμα.

(37) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη σύσταση, οργάνωση και λειτουργία οντοτήτων που επιδιώκουν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα του αλτρουισμού δεδομένων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Βασίζεται στις απαιτήσεις της εθνικής νομοθεσίας για τη νόμιμη λειτουργία των οντοτήτων αυτών σε κράτος μέλος ως μη κερδοσκοπικών οργανισμών. Οι οντότητες που πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τον τίτλο της «οργάνωσης αλτρουισμού δεδομένων αναγνωρισμένης στην Ένωση».

(38) Οι οργανώσεις αλτρουισμού δεδομένων που είναι αναγνωρισμένες στην Ένωση θα πρέπει να είναι σε θέση να συλλέγουν σχετικά δεδομένα απευθείας από φυσικά και νομικά πρόσωπα ή να επεξεργάζονται δεδομένα που έχουν συλλέξει άλλοι. Κατά κανόνα, ο αλτρουισμός δεδομένων θα βασίζεται στη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) και σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις σύννομης συγκατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, οι σκοποί επιστημονικής έρευνας μπορούν να υποστηριχθούν από τη συγκατάθεση για ορισμένους τομείς της επιστημονικής έρευνας, όταν ακολουθούνται τα αναγνωρισμένα πρότυπα δεοντολογίας για την επιστημονική έρευνα ή μόνο για ορισμένους τομείς έρευνας ή για μέρη προγραμμάτων έρευνας. Το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 προσδιορίζει ότι η περαιτέρω επεξεργασία για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή στατιστικούς σκοπούς θα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 89 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, να μην θεωρείται ασύμβατη με τους αρχικούς σκοπούς.

(39) Για να διασφαλιστεί μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τη χορήγηση και την ανάκληση της συγκατάθεσης, ειδικότερα στο πλαίσιο της επιστημονικής έρευνας και της στατιστικής χρήσης δεδομένων που έχουν καταστεί διαθέσιμα σε αλτρουιστική βάση, θα πρέπει να καταρτιστεί ευρωπαϊκό έντυπο συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων, το οποίο θα χρησιμοποιείται στο πλαίσιο της αλτρουιστικής κοινοχρησίας

δεδομένων. Το εν λόγω έντυπο αναμένεται να συμβάλει στην αύξηση της διαφάνειας ώστε τα υποκείμενα των δεδομένων να γνωρίζουν ότι η πρόσβαση στα δεδομένα τους και η χρήση τους θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη συγκατάθεσή τους και, επίσης, σε πλήρη συμμόρφωση με τους κανόνες προστασίας δεδομένων. Θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί για τον εξορθολογισμό του αλτρουισμού δεδομένων που πραγματοποιούν οι εταιρείες και για την παροχή ενός μηχανισμού που δίνει στις εν λόγω εταιρείες τη δυνατότητα να ανακαλέσουν την άδεια χρήσης των δεδομένων τους. Για να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των επιμέρους τομέων, μεταξύ άλλων από άποψη προστασίας των δεδομένων, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα προσαρμογής του ευρωπαϊκού εντύπου συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων ανά τομέα.

(40) Προκειμένου να υλοποιηθεί επιτυχώς το πλαίσιο διακυβέρνησης δεδομένων, θα πρέπει να συσταθεί ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων με τη μορφή ομάδας εμπειρογνωμόνων. Το συμβούλιο θα πρέπει να απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών, της Επιτροπής και εκπροσώπους των οικείων χώρων δεδομένων και συγκεκριμένων τομέων (όπως της υγείας, της γεωργίας, των μεταφορών και της στατιστικής). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων θα πρέπει να προσκληθεί να διορίσει εκπρόσωπο στο ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων.

(41) Το συμβούλιο θα πρέπει να υποστηρίζει την Επιτροπή στις προσπάθειές της για τον συντονισμό των εθνικών πρακτικών και πολιτικών σχετικά με τα θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, καθώς και για τη στήριξη της διατομεακής χρήσης δεδομένων, τηρώντας τις αρχές του ευρωπαϊκού πλαισίου διαλειτουργικότητας (ΕΠΔ) και μέσω της χρήσης προτύπων και προδιαγραφών [όπως τα βασικά λεξιλόγια (Core Vocabularies)[44] και τα δομικά στοιχεία του μηχανισμού «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF)[45]], με την επιφύλαξη των εργασιών τυποποίησης που πραγματοποιούνται σε συγκεκριμένους τομείς ή πεδία. Οι εργασίες τεχνικής τυποποίησης μπορεί να περιλαμβάνουν τον προσδιορισμό προτεραιοτήτων για την ανάπτυξη προτύπων και τη δημιουργία και διατήρηση ενός συνόλου τεχνικών και νομικών προτύπων για τη διαβίβαση δεδομένων μεταξύ δύο περιβαλλόντων επεξεργασίας, το οποίο επιτρέπει την οργάνωση των χώρων δεδομένων χωρίς προσφυγή σε διαμεσολαβητή. Το συμβούλιο θα πρέπει να συνεργάζεται με τομεακούς φορείς, δίκτυα ή ομάδες εμπειρογνωμόνων ή άλλους διατομεακούς οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της περαιτέρω χρήσης δεδομένων. Όσον αφορά τον αλτρουισμό δεδομένων, το συμβούλιο θα πρέπει να συνδράμει την Επιτροπή στην ανάπτυξη του εντύπου συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων, σε συνεννόηση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων.

(42) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή για την κατάρτιση του ευρωπαϊκού εντύπου συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[46].

---

44 https://joinup.ec.europa.eu/collection/semantic-interoperability-community-semic/core-vocabularies

45 https://joinup.ec.europa.eu/collection/connecting-europe-facility-cef

46 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(43) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση ορισμένων κατηγοριών δεδομένων, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ, ώστε να καθορίσει ειδικές προϋποθέσεις για τις διαβιβάσεις προς τρίτες χώρες ορισμένων κατηγοριών δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που θεωρούνται ιδιαίτερα ευαίσθητα σε συγκεκριμένες πράξεις της Ένωσης που έχουν εκδοθεί μέσω νομοθετικής διαδικασίας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(44) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, και ιδίως των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό του ανταγωνισμού κατά τρόπο αντίθετο προς τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό αφορά ιδίως τους κανόνες σχετικά με την ανταλλαγή ευαίσθητων από άποψη ανταγωνισμού πληροφοριών μεταξύ υφιστάμενων ή δυνητικών ανταγωνιστών μέσω υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων.

(45) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([47]), οι οποίοι γνωμοδότησαν στις […].

(46) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, της επιχειρηματικής ελευθερίας, του δικαιώματος της ιδιοκτησίας και της ένταξης των ατόμων με αναπηρίες,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1
Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει:

[47] Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

α) προϋποθέσεις για την περαιτέρω χρήση, εντός της Ένωσης, ορισμένων κατηγοριών δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα·

β) πλαίσιο κοινοποίησης και εποπτείας για την παροχή υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων·

γ) πλαίσιο για την προαιρετική καταχώριση οντοτήτων που συλλέγουν και επεξεργάζονται δεδομένα τα οποία έχουν καταστεί διαθέσιμα για αλτρουιστικούς σκοπούς.

2. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει ειδικές διατάξεις άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης που αφορούν την πρόσβαση σε ορισμένες κατηγορίες δεδομένων ή την περαιτέρω χρήση αυτών ούτε τις απαιτήσεις που σχετίζονται με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού ή μη προσωπικού χαρακτήρα. Στις περιπτώσεις που, σύμφωνα με τομεακή νομική πράξη της Ένωσης, οι φορείς του δημόσιου τομέα, οι πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οι καταχωρισμένες οντότητες που παρέχουν υπηρεσίες αλτρουισμού δεδομένων πρέπει να πληρούν ειδικές επιπρόσθετες τεχνικές, διοικητικές ή οργανωτικές απαιτήσεις, μεταξύ άλλων μέσω καθεστώτος έγκρισης ή πιστοποίησης, εφαρμόζονται επίσης οι εν λόγω διατάξεις της τομεακής νομικής πράξης της Ένωσης.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «δεδομένα»: κάθε ψηφιακή αποτύπωση πράξεων, γεγονότων ή πληροφοριών και κάθε συλλογή τέτοιων πράξεων, γεγονότων ή πληροφοριών, μεταξύ άλλων σε μορφή ηχητικής, οπτικής ή οπτικοακουστικής εγγραφής·

2) «περαιτέρω χρήση»: η χρήση δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, για εμπορικούς ή μη εμπορικούς σκοπούς, εκτός του αρχικού σκοπού στο πλαίσιο της δημόσιας αποστολής για τον οποίο παρήχθησαν τα δεδομένα, εξαιρουμένης της ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα αποκλειστικά και μόνο προς εκπλήρωση της δημόσιας αποστολής τους·

3) «δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα»: άλλα δεδομένα εκτός των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679·

4) «μεταδεδομένα»: τα δεδομένα που συλλέγονται σχετικά με οποιαδήποτε δραστηριότητα φυσικού ή νομικού προσώπου με σκοπό την παροχή υπηρεσίας κοινοχρησίας δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων ημερομηνίας, ώρας και γεωεντοπισμού, της διάρκειας δραστηριοτήτων και των συνδέσεων του προσώπου που χρησιμοποιεί την υπηρεσία με άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα·

5) «κάτοχος δεδομένων»: νομικό πρόσωπο ή υποκείμενο δεδομένων το οποίο, σύμφωνα με την ισχύουσα ενωσιακή ή εθνική νομοθεσία, έχει το δικαίωμα να χορηγεί πρόσβαση σε ορισμένα δεδομένα προσωπικού ή μη προσωπικού χαρακτήρα τα οποία βρίσκονται υπό τον έλεγχό του, ή να τα κοινοποιεί·

6) «χρήστης δεδομένων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει νόμιμη πρόσβαση σε ορισμένα δεδομένα προσωπικού ή μη προσωπικού χαρακτήρα και έχει την άδεια να χρησιμοποιεί αυτά τα δεδομένα για εμπορικούς ή μη εμπορικούς σκοπούς·

7) «κοινοχρησία δεδομένων»: η παροχή δεδομένων από κάτοχο δεδομένων σε χρήστη δεδομένων, για σκοπούς κοινής ή ατομικής χρήσης των κοινόχρηστων δεδομένων, βάσει εθελοντικών συμφωνιών, απευθείας ή μέσω διαμεσολαβητή·

8) «πρόσβαση»: η επεξεργασία, από χρήστη δεδομένων, δεδομένων τα οποία έχει παραχωρήσει κάτοχος δεδομένων σύμφωνα με ειδικές τεχνικές, νομικές ή οργανωτικές απαιτήσεις, χωρίς να συνεπάγεται απαραίτητα τη διαβίβαση ή τηλεφόρτωση των εν λόγω δεδομένων·

9) «κύρια εγκατάσταση» νομικής οντότητας: ο τόπος της κεντρικής διοίκησής της στην Ένωση·

10) «αλτρουισμός δεδομένων»: η συγκατάθεση των υποκειμένων δεδομένων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, ή οι άδειες που παραχωρούνται από άλλους κατόχους δεδομένων για τη χρήση των δεδομένων τους μη προσωπικού χαρακτήρα χωρίς ανταμοιβή, για σκοπούς γενικού συμφέροντος, όπως η επιστημονική έρευνα ή η βελτίωση των δημόσιων υπηρεσιών·

11) «φορείς του δημόσιου τομέα»: κρατικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, οργανισμοί δημόσιου δικαίου ή ενώσεις που αποτελούνται από μία ή περισσότερες από τις εν λόγω αρχές ή από έναν ή περισσότερους από τους εν λόγω οργανισμούς δημόσιου δικαίου·

12) «οργανισμοί δημόσιου δικαίου»: οργανισμοί που έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

   α) έχουν συσταθεί με συγκεκριμένο σκοπό την κάλυψη αναγκών γενικού συμφέροντος και δεν έχουν βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα·

   β) έχουν νομική προσωπικότητα·

   γ) χρηματοδοτούνται, κατά κύριο λόγο, από τις κρατικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, ή άλλους οργανισμούς δημόσιου δικαίου· ή η διαχείρισή τους υπόκειται στην εποπτεία των εν λόγω αρχών ή των εν λόγω οργανισμών· ή έχουν διοικητικό, διευθυντικό ή εποπτικό συμβούλιο, του οποίου περισσότερα από τα μισά μέλη διορίζονται από τις κρατικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, ή από άλλους οργανισμούς δημοσίου δικαίου·

13) «δημόσια επιχείρηση»: κάθε επιχείρηση στην οποία οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να ασκούν άμεσα ή έμμεσα αποφασιστική επιρροή λόγω κυριότητας ή χρηματοοικονομικής συμμετοχής τους σε αυτήν ή δυνάμει των κανόνων που την διέπουν· για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, η ύπαρξη αποφασιστικής επιρροής των φορέων του δημόσιου τομέα τεκμαίρεται σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις στις οποίες οι φορείς αυτοί, άμεσα ή έμμεσα:

   α) κατέχουν την πλειοψηφία του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της επιχείρησης·

   β) ελέγχουν την πλειοψηφία των ψήφων που συνδέονται με τις μετοχές που έχει εκδώσει η επιχείρηση·

   γ) μπορούν να διορίζουν περισσότερα από τα μισά μέλη του οργάνου διοίκησης, διεύθυνσης ή εποπτείας της επιχείρησης·

14) «ασφαλές περιβάλλον επεξεργασίας»: το φυσικό ή εικονικό περιβάλλον και τα οργανωτικά μέσα που παρέχουν τη δυνατότητα περαιτέρω χρήσης των δεδομένων με τρόπο που επιτρέπει στον φορέα διαχείρισης του ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας να προσδιορίζει και να επιβλέπει όλες τις ενέργειες επεξεργασίας δεδομένων, μεταξύ άλλων την εμφάνιση, αποθήκευση, τηλεφόρτωση και εξαγωγή των δεδομένων, και τον υπολογισμό παράγωγων δεδομένων μέσω υπολογιστικών αλγορίθμων.

15) «εκπρόσωπος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση με ρητή εντολή να ενεργεί για λογαριασμό μη εγκατεστημένου στην Ένωση παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οντότητας που συλλέγει δεδομένα για σκοπούς γενικού συμφέροντος τα οποία διατίθενται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα βάσει του αλτρουισμού δεδομένων, στο οποίο μπορεί να απευθύνεται οποιαδήποτε αρμόδια εθνική αρχή, αντί για τον πάροχο των υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή την οντότητα, σχετικά με τις υποχρεώσεις του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή της οντότητας, οι οποίες θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΧΡΗΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 3
Κατηγορίες δεδομένων

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στα δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα και τα οποία προστατεύονται για λόγους:

   α) εμπορικού απορρήτου·

   β) στατιστικού απορρήτου·

   γ) προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας τρίτων·

   δ) προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·

2. Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται:

   α) σε δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιων επιχειρήσεων·

   β) σε δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών φορέων και των θυγατρικών τους, καθώς και άλλων φορέων ή των θυγατρικών τους με σκοπό την εκπλήρωση αποστολής δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας·

   γ) σε δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή πολιτιστικών και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων·

   δ) σε δεδομένα που προστατεύονται για λόγους εθνικής ασφάλειας, άμυνας ή δημόσιας ασφάλειας·

   ε) σε δεδομένα, η διάθεση των οποίων αποτελεί δραστηριότητα που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της δημόσιας αποστολής των αντίστοιχων φορέων του δημόσιου τομέα, όπως ορίζεται από το δίκαιο ή από άλλους δεσμευτικούς

κανόνες του οικείου κράτους μέλους ή, εάν δεν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, όπως καθορίζεται σύμφωνα με την κοινή διοικητική πρακτική στο εν λόγω κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι το πεδίο της δημόσιας αποστολής είναι σαφές και υπόκειται σε επανεξέταση.

3. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου δεν γεννούν υποχρέωση για τους φορείς του δημόσιου τομέα να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση των δεδομένων ούτε τους απαλλάσσουν από τις υποχρεώσεις τήρησης του απορρήτου. Το παρόν κεφάλαιο δεν θίγει το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο ούτε τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί από την Ένωση ή τα κράτη μέλη σχετικά με την προστασία των κατηγοριών δεδομένων που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Το παρόν κεφάλαιο δεν θίγει το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο περί πρόσβασης σε έγγραφα ούτε τις υποχρεώσεις των φορέων του δημόσιου τομέα βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου να επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση των δεδομένων.

Άρθρο 4
Απαγόρευση αποκλειστικών ρυθμίσεων

1. Απαγορεύεται η σύναψη συμφωνιών ή άλλων πρακτικών σχετικά με την περαιτέρω χρήση των δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα και οι οποίες περιέχουν τις κατηγορίες δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 και χορηγούν αποκλειστικά δικαιώματα ή έχουν ως στόχο ή αποτέλεσμα τη χορήγηση των εν λόγω αποκλειστικών δικαιωμάτων ή τον περιορισμό της διαθεσιμότητας των δεδομένων για περαιτέρω χρήση από άλλες οντότητες εκτός των μερών των εν λόγω συμφωνιών ή άλλων πρακτικών.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, είναι δυνατή η χορήγηση αποκλειστικού δικαιώματος περαιτέρω χρήσης όπως αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο, στον βαθμό που απαιτείται για την παροχή υπηρεσίας ή προϊόντος γενικού συμφέροντος.

3. Το εν λόγω αποκλειστικό δικαίωμα χορηγείται στο πλαίσιο συναφούς σύμβασης παροχής υπηρεσιών ή παραχώρησης σύμφωνα με τους εφαρμοστέους ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων και συμβάσεων παραχώρησης ή, στην περίπτωση σύμβασης αξίας για την οποία δεν εφαρμόζονται ενωσιακοί ή εθνικοί κανόνες ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων και συμβάσεων παραχώρησης, σύμφωνα με τις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων για λόγους ιθαγένειας.

4. Σε όλες τις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 3 και όταν ο σκοπός γενικού συμφέροντος δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς τη χορήγηση αποκλειστικού δικαιώματος, εφαρμόζονται οι αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων για λόγους ιθαγένειας.

5. Η περίοδος αποκλειστικότητας του δικαιώματος περαιτέρω χρήσης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη. Όταν συνάπτεται σύμβαση, η διάρκεια της εν λόγω σύμβασης εναρμονίζεται με την περίοδο αποκλειστικότητας.

6. Η χορήγηση αποκλειστικού δικαιώματος σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για τους οποίους είναι απαραίτητη η χορήγηση του εν λόγω δικαιώματος, πραγματοποιείται με διαφάνεια και δημοσιοποιείται στο διαδίκτυο, ανεξάρτητα από την πιθανή δημοσίευση ανάθεσης δημόσιας σύμβασης ή σύμβασης παραχώρησης.

7. Οι συμφωνίες ή άλλες πρακτικές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης της παραγράφου 1, οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της

παραγράφου 2 και έχουν συναφθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, καταγγέλλονται κατά τη λήξη της σύμβασης και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5
Προϋποθέσεις περαιτέρω χρήσης

1. Οι φορείς του δημόσιου τομέα που είναι αρμόδιοι δυνάμει του εθνικού δικαίου να χορηγούν ή να αρνούνται την πρόσβαση για περαιτέρω χρήση σε μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δημοσιοποιούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η εν λόγω περαιτέρω χρήση. Σε αυτό το καθήκον τους μπορούν να επικουρούνται από τους αρμόδιους φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

2. Οι προϋποθέσεις περαιτέρω χρήσης δεν εισάγουν διακρίσεις και είναι αναλογικές και αντικειμενικά αιτιολογημένες όσον αφορά τις κατηγορίες των δεδομένων, τους σκοπούς της περαιτέρω χρήσης και το είδος των δεδομένων των οποίων η περαιτέρω χρήση επιτρέπεται. Αυτές οι προϋποθέσεις δεν χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό του ανταγωνισμού.

3. Οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να επιβάλλουν υποχρέωση περαιτέρω χρήσης μόνο προεπεξεργασμένων δεδομένων όταν η εν λόγω προεπεξεργασία έχει ως στόχο την ανωνυμοποίηση ή την ψευδωνυμοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή τη διαγραφή εμπορικά εμπιστευτικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένου του εμπορικού απορρήτου.

4. Οι φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να επιβάλλουν υποχρεώσεις

   α) πρόσβασης στα δεδομένα και περαιτέρω χρήσης τους σε ασφαλές περιβάλλον επεξεργασίας το οποίο παρέχεται και ελέγχεται από τον δημόσιο τομέα·

   β) πρόσβασης στα δεδομένα και περαιτέρω χρήσης τους στις φυσικές εγκαταστάσεις όπου βρίσκεται το ασφαλές περιβάλλον επεξεργασίας, εάν δεν μπορεί να επιτραπεί η απομακρυσμένη πρόσβαση χωρίς να τίθενται σε κίνδυνο τα δικαιώματα και τα συμφέροντα τρίτων.

5. Οι φορείς του δημόσιου τομέα επιβάλλουν όρους που διαφυλάσσουν την ακεραιότητα της λειτουργίας των τεχνικών συστημάτων του ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας που χρησιμοποιούν. Ο φορέας του δημόσιου τομέα είναι σε θέση να εξακριβώνει τα αποτελέσματα της επεξεργασίας δεδομένων την οποία πραγματοποιεί ο περαιτέρω χρήστης και διατηρεί το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση αποτελεσμάτων που περιέχουν πληροφορίες οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο τα δικαιώματα και τα συμφέροντα τρίτων.

6. Όταν δεν είναι δυνατή η χορήγηση του δικαιώματος περαιτέρω χρήσης δεδομένων σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 έως 5 και δεν υπάρχει άλλη νομική βάση για τη διαβίβαση των δεδομένων βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, ο φορέας του δημόσιου τομέα βοηθά τους περαιτέρω χρήστες να ζητήσουν τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων και/ή την άδεια των νομικών οντοτήτων των οποίων τα δικαιώματα και τα συμφέροντα ενδεχομένως θίγονται από την εν λόγω περαιτέρω χρήση, εφόσον αυτό είναι εφικτό χωρίς δυσανάλογο κόστος για τον δημόσιο τομέα. Σε αυτό το καθήκον τους μπορούν να επικουρούνται από τους αρμόδιους φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

7. Η περαιτέρω χρήση των δεδομένων επιτρέπεται μόνο με σεβασμό στα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας. Το δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 96/9/ΕΚ δεν μπορεί να ασκηθεί από φορείς του δημόσιου τομέα για να αποτρέψει την περαιτέρω χρήση δεδομένων ή να περιορίσει την περαιτέρω χρήση πέραν των ορίων που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό.

8. Όταν τα δεδομένα που ζητούνται θεωρούνται εμπιστευτικά, σύμφωνα με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο περί εμπορικού απορρήτου, οι φορείς του δημόσιου τομέα μεριμνούν ώστε οι εμπιστευτικές πληροφορίες να μην γνωστοποιούνται ως αποτέλεσμα της περαιτέρω χρήσης.

9. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες δηλώνει ότι οι νομοθετικές και εποπτικές ρυθμίσεις καθώς και οι ρυθμίσεις επιβολής της νομοθεσίας τρίτης χώρας:

   α) διασφαλίζουν την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας και του εμπορικού απορρήτου με τρόπο που είναι ουσιαστικά ισοδύναμος προς την προστασία που διασφαλίζεται από το ενωσιακό δίκαιο·

   β) εφαρμόζονται και επιβάλλονται αποτελεσματικά· και

   γ) παρέχουν αποτελεσματικά μέσα έννομης προστασίας.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 29 παράγραφος 2.

10. Οι φορείς του δημόσιου τομέα διαβιβάζουν εμπιστευτικά δεδομένα ή δεδομένα που προστατεύονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας σε περαιτέρω χρήστη ο οποίος σκοπεύει να διαβιβάσει τα δεδομένα σε τρίτη χώρα εκτός των χωρών που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 9, μόνο εάν ο περαιτέρω χρήστης δεσμεύεται:

   α) να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με τις παραγράφους 7 έως 8 ακόμη και μετά τη διαβίβαση των δεδομένων στην τρίτη χώρα· και

   β) να αποδέχεται τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο φορέας του δημόσιου τομέα όσον αφορά οποιαδήποτε διαφορά που σχετίζεται με τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση που αναφέρεται στο στοιχείο α).

11. Όταν συγκεκριμένες πράξεις της Ένωσης που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία προβλέπουν ότι ορισμένες κατηγορίες δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που βρίσκονται στην κατοχή φορέων του δημόσιου τομέα θεωρούνται ιδιαίτερα ευαίσθητες για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή έχει την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 28 για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, με τις οποίες καθορίζει ειδικές προϋποθέσεις που ισχύουν για τη διαβίβαση σε τρίτες χώρες. Οι προϋποθέσεις για τη διαβίβαση σε τρίτες χώρες βασίζονται στη φύση των κατηγοριών δεδομένων που προσδιορίζονται στην πράξη της Ένωσης και στους λόγους για τους οποίους θεωρούνται ιδιαίτερα ευαίσθητες, δεν εισάγουν διακρίσεις και περιορίζονται σε ό, τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων δημόσιας πολιτικής που προσδιορίζονται στη νομοθετική πράξη της Ένωσης, όπως η ασφάλεια και η δημόσια υγεία, ενώ βασίζονται επίσης στους κινδύνους απο-ανωνυμοποίησης ανωνυμοποιημένων δεδομένων για τα υποκείμενα των δεδομένων, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης. Στις προϋποθέσεις αυτές μπορεί

να περιλαμβάνονται όροι που εφαρμόζονται στη διαβίβαση ή σχετικές τεχνικές ρυθμίσεις, περιορισμοί όσον αφορά την περαιτέρω χρήση δεδομένων σε τρίτες χώρες ή κατηγορίες προσώπων που δικαιούνται να διαβιβάζουν τα εν λόγω δεδομένα σε τρίτες χώρες ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, περιορισμοί όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων σε τρίτες χώρες.

12. Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να διαβιβάσει τα δεδομένα μόνο στις τρίτες χώρες για τις οποίες πληρούνται οι απαιτήσεις των παραγράφων 9 έως 11.

13. Όταν ο περαιτέρω χρήστης προτίθεται να διαβιβάσει δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα, ο φορέας του δημόσιου τομέα ενημερώνει τον κάτοχο των δεδομένων σχετικά με τη διαβίβαση των δεδομένων του στην εν λόγω τρίτη χώρα.

Άρθρο 6
Τέλη

1. Οι φορείς του δημόσιου τομέα που επιτρέπουν την περαιτέρω χρήση των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 μπορούν να χρεώνουν τέλη για τη δυνατότητα περαιτέρω χρήσης των εν λόγω δεδομένων.

2. Τα τέλη δεν εισάγουν διακρίσεις, είναι αναλογικά και αντικειμενικά αιτιολογημένα και δεν περιορίζουν τον ανταγωνισμό.

3. Οι φορείς του δημόσιου τομέα διασφαλίζουν ότι τα τέλη μπορούν να καταβάλλονται διαδικτυακά μέσω ευρέως διαθέσιμων διασυνοριακών υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς διακρίσεις με βάση τον τόπο εγκατάστασης του παρόχου της υπηρεσίας πληρωμών, τον τόπο έκδοσης του μέσου πληρωμών ή την τοποθεσία του λογαριασμού πληρωμών εντός της Ένωσης.

4. Όταν επιβάλλουν τέλη, οι φορείς του δημόσιου τομέα λαμβάνουν μέτρα ώστε να παρέχουν κίνητρα για την περαιτέρω χρήση των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 για μη εμπορικούς σκοπούς και από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις σύμφωνα με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις.

5. Τα τέλη προκύπτουν από το κόστος που σχετίζεται με την επεξεργασία των αιτημάτων περαιτέρω χρήσης των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. Η μεθοδολογία υπολογισμού των τελών δημοσιεύεται εκ των προτέρων.

6. Ο φορέας του δημόσιου τομέα δημοσιεύει περιγραφή των κύριων κατηγοριών κόστους και τους κανόνες που χρησιμοποιούνται για την κατανομή του κόστους.

Άρθρο 7
Αρμόδιοι φορείς

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν έναν ή περισσότερους αρμόδιους φορείς, ενδεχομένως ανά τομέα, οι οποίοι στηρίζουν τους φορείς του δημόσιου τομέα που παρέχουν πρόσβαση στην περαιτέρω χρήση των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 κατά την άσκηση του εν λόγω καθήκοντος.

2. Η στήριξη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνει τα ακόλουθα, εφόσον απαιτείται:

α) παροχή τεχνικής υποστήριξης με τη διάθεση ασφαλούς περιβάλλοντος επεξεργασίας για την παροχή πρόσβασης για περαιτέρω χρήση των δεδομένων·

β) παροχή τεχνικής υποστήριξης κατά την εφαρμογή δοκιμασμένων τεχνικών που διασφαλίζουν την επεξεργασία των δεδομένων με τρόπο που διαφυλάσσει το απόρρητο των πληροφοριών που περιέχονται στα δεδομένα για τα οποία επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών ψευδωνυμοποίησης, ανωνυμοποίησης, γενίκευσης, καταστολής και τυχαιοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·

γ) παροχή συνδρομής στους φορείς του δημόσιου τομέα, εφόσον είναι σκόπιμο, κατά την εξασφάλιση συγκατάθεσης ή άδειας από τους περαιτέρω χρήστες για την περαιτέρω χρήση για αλτρουιστικούς και άλλους σκοπούς σύμφωνα με συγκεκριμένες αποφάσεις των κατόχων των δεδομένων, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη δικαιοδοσία ή τις δικαιοδοσίες όπου προβλέπεται να πραγματοποιηθεί η επεξεργασία των δεδομένων·

δ) παροχή συνδρομής στους φορείς του δημόσιου τομέα σχετικά με την επάρκεια των δεσμεύσεων που αναλαμβάνει ο περαιτέρω χρήστης, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10.

3. Μπορεί επίσης να ανατεθεί στους αρμόδιους φορείς, σύμφωνα με το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο που προβλέπει τη χορήγηση της εν λόγω πρόσβασης, να παρέχουν πρόσβαση για περαιτέρω χρήση των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους όσον αφορά τη χορήγηση ή την άρνηση πρόσβασης για περαιτέρω χρήση, εφαρμόζονται τα άρθρα 4, 5 και 6, καθώς και το άρθρο 8 παράγραφος 3.

4. Ο αρμόδιος φορέας ή οι αρμόδιοι φορείς έχουν επαρκείς νομικές και τεχνικές ικανότητες και επαρκή εμπειρογνωσία ώστε να μπορούν να συμμορφώνονται με το σχετικό ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο που αφορά τα συστήματα πρόσβασης για τις κατηγορίες δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

5. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα στοιχεία των αρμόδιων φορέων που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 έως την [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού]. Γνωστοποιούν επίσης στην Επιτροπή οποιαδήποτε μεταγενέστερη τροποποίηση των στοιχείων των εν λόγω φορέων.

Άρθρο 8
Ενιαίο σημείο πληροφόρησης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλες οι συναφείς πληροφορίες που αφορούν την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6 να είναι διαθέσιμες μέσω ενός ενιαίου σημείου πληροφόρησης.

2. Το ενιαίο σημείο πληροφόρησης λαμβάνει αιτήματα για την περαιτέρω χρήση των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 και τα διαβιβάζει στους αρμόδιους φορείς του δημόσιου τομέα ή στους αρμόδιους φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, κατά περίπτωση. Το ενιαίο σημείο πληροφόρησης διαθέτει, με ηλεκτρονικά μέσα, ένα μητρώο διαθέσιμων πόρων δεδομένων οι οποίοι περιέχουν σχετικές πληροφορίες που περιγράφουν τη φύση των διαθέσιμων δεδομένων.

3. Τα αιτήματα περαιτέρω χρήσης των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 γίνονται δεκτά ή απορρίπτονται από τους αρμόδιους φορείς του δημόσιου τομέα ή από τους αρμόδιους φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος.

4. Οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο θίγεται από απόφαση φορέα του δημόσιου τομέα ή αρμόδιου φορέα, ανάλογα με την περίπτωση, έχει το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου βρίσκεται ο σχετικός φορέας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΙΣΧΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 9
Πάροχοι υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων

1. Η παροχή των ακόλουθων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων υπόκειται σε διαδικασία κοινοποίησης:

   α) υπηρεσίες διαμεσολάβησης μεταξύ κατόχων δεδομένων οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα και δυνητικών χρηστών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης των τεχνικών ή άλλων μέσων που καθιστούν δυνατή την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών· οι εν λόγω υπηρεσίες μπορεί να περιλαμβάνουν διμερή ή πολυμερή ανταλλαγή δεδομένων ή τη δημιουργία πλατφορμών ή βάσεων δεδομένων οι οποίες καθιστούν δυνατή την ανταλλαγή ή την από κοινού εκμετάλλευση δεδομένων, καθώς και τη δημιουργία συγκεκριμένης υποδομής για τη διασύνδεση των κατόχων και των χρηστών των δεδομένων·

   β) υπηρεσίες διαμεσολάβησης μεταξύ υποκειμένων δεδομένων που επιδιώκουν να καταστήσουν διαθέσιμα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούν και δυνητικών χρηστών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης των τεχνικών ή άλλων μέσων που καθιστούν δυνατή την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, κατά την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679·

   γ) υπηρεσίες συνεταιρισμών δεδομένων, δηλαδή υπηρεσίες που στηρίζουν τα υποκείμενα δεδομένων ή ατομικές εταιρείες ή πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που είναι μέλη του συνεταιρισμού ή εκχωρούν στον συνεταιρισμό την εξουσία να διαπραγματεύεται τους όρους και τις προϋποθέσεις επεξεργασίας δεδομένων προτού δώσουν τη συγκατάθεσή τους, κατά τη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων πριν από την παροχή συγκατάθεσης για την επεξεργασία των δεδομένων, και οι οποίες παρέχουν μηχανισμούς για την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τους σκοπούς και τους όρους επεξεργασίας των δεδομένων οι οποίοι θα εξυπηρετούσαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των υποκειμένων των δεδομένων ή των νομικών προσώπων.

2. Το παρόν κεφάλαιο δεν θίγει την εφαρμογή άλλης ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας στους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των εξουσιών των εποπτικών αρχών να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με το εφαρμοστέο δίκαιο, ιδιαίτερα όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και το δίκαιο περί ανταγωνισμού.

Άρθρο 10

Κοινοποίηση των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων

1. Οποιοσδήποτε πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ο οποίος προτίθεται να παρέχει τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 υποβάλλει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 12.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ένας πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων με εγκαταστάσεις σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κύρια εγκατάστασή του.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που δεν είναι εγκατεστημένος στην Ένωση, αλλά προσφέρει τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 εντός της Ένωσης, ορίζει νόμιμο εκπρόσωπο σε ένα από τα κράτη μέλη στα οποία προσφέρονται οι εν λόγω υπηρεσίες. Ο πάροχος θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο εκπρόσωπος.

4. Μετά την κοινοποίηση, ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων μπορεί να ξεκινήσει τη δραστηριότητα σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο.

5. Η κοινοποίηση δίνει στον πάροχο το δικαίωμα να παρέχει υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων σε όλα τα κράτη μέλη.

6. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

   α) το όνομα του παρόχου των υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων·

   β) το νομικό καθεστώς, τη μορφή και τον αριθμό μητρώου του παρόχου, στην περίπτωση που ο πάροχος είναι εγγεγραμμένος σε εμπορικό μητρώο ή άλλο παρεμφερές δημόσιο μητρώο·

   γ) τη διεύθυνση της κύριας εγκατάστασης του παρόχου στην Ένωση, αν υπάρχει, και, κατά περίπτωση, του τυχόν δευτερεύοντος υποκαταστήματος σε άλλο κράτος μέλος, ή τη διεύθυνση του νόμιμου εκπροσώπου που ορίζεται βάσει της παραγράφου 3·

   δ) έναν ιστότοπο όπου υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με τον πάροχο και τις δραστηριότητες, κατά περίπτωση·

   ε) τους υπεύθυνους επικοινωνίας και τα στοιχεία επικοινωνίας του παρόχου·

   στ) περιγραφή της υπηρεσίας που προτίθεται να παρέχει ο πάροχος·

   ζ) την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξης της δραστηριότητας·

   η) τα κράτη μέλη όπου ο πάροχος προτίθεται να παρέχει τις υπηρεσίες.

7. Κατόπιν αιτήματος του παρόχου, η αρμόδια αρχή εκδίδει εντός μίας εβδομάδας, τυποποιημένη δήλωση με την οποία επιβεβαιώνει ότι ο πάροχος έχει υποβάλει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

8. Η αρμόδια αρχή προωθεί κάθε κοινοποίηση στις εθνικές αρμόδιες αρχές των κρατών μελών με ηλεκτρονικά μέσα, χωρίς καθυστέρηση.

9. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε νέα κοινοποίηση. Η Επιτροπή τηρεί μητρώο των παρόχων υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων.

10. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιβάλλει τέλη. Τα εν λόγω τέλη είναι αναλογικά και αντικειμενικά και βασίζονται στις διοικητικές δαπάνες που σχετίζονται με την

παρακολούθηση της συμμόρφωσης και με άλλες δραστηριότητες των αρμόδιων αρχών για τον έλεγχο της αγοράς όσον αφορά τις κοινοποιήσεις των υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων.

11. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων παύσει τις δραστηριότητές του, ενημερώνει τη σχετική αρμόδια αρχή που καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 εντός 15 ημερών. Η αρμόδια αρχή προωθεί χωρίς καθυστέρηση κάθε τέτοια κοινοποίηση στις εθνικές αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και στην Επιτροπή με ηλεκτρονικά μέσα.

Άρθρο 11
Όροι παροχής υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων

Η παροχή υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 υπόκειται στην τήρηση των ακόλουθων όρων:

1) ο πάροχος δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τα δεδομένα για τα οποία παρέχει τις υπηρεσίες για άλλους σκοπούς πέραν της διάθεσής τους στους χρήστες των δεδομένων και οι υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων παρέχονται από χωριστή νομική οντότητα·

2) τα μεταδεδομένα που συλλέγονται από την παροχή της υπηρεσίας κοινοχρησίας δεδομένων μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για την ανάπτυξη της εν λόγω υπηρεσίας·

3) ο πάροχος διασφαλίζει ότι η διαδικασία πρόσβασης στην υπηρεσία του είναι δίκαιη, διαφανής και δεν εισάγει διακρίσεις, τόσο για τους κατόχους όσο και για τους χρήστες των δεδομένων, μεταξύ άλλων και όσον αφορά τις τιμές·

4) ο πάροχος διευκολύνει την ανταλλαγή των δεδομένων στον μορφότυπο στον οποίο τα λαμβάνει από τον κάτοχό τους και τα μετατρέπει σε συγκεκριμένους μορφοτύπους αποκλειστικά για να βελτιώσει τη διαλειτουργικότητα εντός των τομέων και μεταξύ τους, ή κατόπιν αιτήματος του χρήστη των δεδομένων ή εφόσον απαιτείται βάσει του ενωσιακού δικαίου ή για τη διασφάλιση της εναρμόνισης με διεθνή ή ευρωπαϊκά πρότυπα δεδομένων·

5) ο πάροχος εφαρμόζει διαδικασίες με στόχο την πρόληψη δόλιων ή καταχρηστικών πρακτικών σε σχέση με την πρόσβαση στα δεδομένα από άτομα που επιδιώκουν την πρόσβαση μέσω των υπηρεσιών του·

6) ο πάροχος διασφαλίζει την εύλογη συνέχιση της παροχής των υπηρεσιών του, ενώ, στην περίπτωση υπηρεσιών που διασφαλίζουν την αποθήκευση δεδομένων, παρέχει επαρκείς εγγυήσεις οι οποίες επιτρέπουν στους κατόχους και στους χρήστες των δεδομένων να αποκτούν πρόσβαση στα δεδομένα τους σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

7) ο πάροχος εφαρμόζει επαρκή τεχνικά, νομικά και οργανωτικά μέτρα προκειμένου να εμποδίσει την πρόσβαση σε δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα ή τη διαβίβασή τους, εάν αυτή είναι παράνομη βάσει του δικαίου της Ένωσης·

8) ο πάροχος λαμβάνει μέτρα για να διασφαλίζει υψηλό επίπεδο ασφάλειας για την αποθήκευση και τη διαβίβαση δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα·

9) ο πάροχος εφαρμόζει διαδικασίες για να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τους ενωσιακούς και τους εθνικούς κανόνες περί ανταγωνισμού·

10) ο πάροχος που προσφέρει υπηρεσίες σε υποκείμενα δεδομένων ενεργεί προς το βέλτιστο συμφέρον των υποκειμένων κατά τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων τους, συγκεκριμένα ενημερώνοντάς τους για τις πιθανές χρήσεις των δεδομένων και για τους συνήθεις όρους και τις προϋποθέσεις που επισυνάπτονται στις εν λόγω χρήσεις·

11) όταν ένας πάροχος παρέχει εργαλεία για την εξασφάλιση της συγκατάθεσης των υποκειμένων των δεδομένων ή αδειών για την επεξεργασία των δεδομένων που παρέχονται από νομικά πρόσωπα, αναφέρει τη δικαιοδοσία ή τις δικαιοδοσίες στις οποίες πρόκειται να πραγματοποιηθεί η χρήση των δεδομένων.

Άρθρο 12
Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει στην επικράτειά του μία ή περισσότερες αρχές οι οποίες θα είναι αρμόδιες για την άσκηση των καθηκόντων που σχετίζονται με το πλαίσιο κοινοποίησης και γνωστοποιεί στην Επιτροπή τα στοιχεία των εν λόγω αρχών έως την [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού]. Όλες οι επακόλουθες αλλαγές γνωστοποιούνται επίσης στην Επιτροπή.

2. Οι ορισθείσες αρμόδιες αρχές συμμορφώνονται με το άρθρο 23.

3. Οι ορισθείσες αρμόδιες αρχές, οι αρχές προστασίας δεδομένων, οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού, οι αρχές που είναι αρμόδιες για την κυβερνοασφάλεια, καθώς και άλλες αρχές αρμόδιες για σχετικούς τομείς ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την άσκηση των καθηκόντων τους όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων.

Άρθρο 13
Παρακολούθηση συμμόρφωσης

1. Η αρμόδια αρχή παρακολουθεί και επιβλέπει τη συμμόρφωση με το παρόν κεφάλαιο.

2. Η αρμόδια αρχή έχει την εξουσία να ζητά από τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις των άρθρων 10 και 11. Κάθε αίτημα για πληροφορίες είναι ανάλογο προς την εκτέλεση του καθήκοντος και αιτιολογημένο.

3. Όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι ένας πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων δεν συμμορφώνεται με μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 10 ή 11, ενημερώνει τον πάροχο σχετικά με τις διαπιστώσεις του και του δίνει την ευκαιρία να διατυπώσει τις απόψεις του, εντός εύλογης χρονικής προθεσμίας.

4. Η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει την παύση της παράβασης στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 3, είτε αμέσως είτε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, και λαμβάνει κατάλληλα και αναλογικά μέτρα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της συμμόρφωσης. Σε αυτό το πλαίσιο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, κατά περίπτωση:

α) να επιβάλλουν αποτρεπτικές χρηματικές κυρώσεις, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν περιοδικές κυρώσεις με αναδρομικό αποτέλεσμα·

β) να απαιτούν την παύση ή την αναβολή της παροχής της υπηρεσίας κοινοχρησίας δεδομένων.

5. Οι αρμόδιες αρχές ανακοινώνουν τα μέτρα που επιβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 4 και τους λόγους στους οποίους βασίζονται στην ενδιαφερόμενη οντότητα χωρίς καθυστέρηση και προβλέπουν εύλογο χρονικό διάστημα για τη συμμόρφωση της οντότητας με τα μέτρα.

6. Εάν η κύρια εγκατάσταση ή ο νόμιμος εκπρόσωπος του παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος, αλλά ο πάροχος παρέχει υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της κύριας εγκατάστασης ή όπου βρίσκεται ο νόμιμος εκπρόσωπος και οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω άλλων κρατών μελών συνεργάζονται και συνδράμουν η μία την άλλη. Η συνδρομή και η συνεργασία μπορεί να καλύπτουν ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των σχετικών αρμοδίων αρχών και αιτήματα για τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 14
Εξαιρέσεις

Το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται στις οντότητες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα των οποίων οι δραστηριότητες περιλαμβάνουν μόνο την επιδίωξη συλλογής δεδομένων για σκοπούς γενικού συμφέροντος, τα οποία διατίθενται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα βάσει του αλτρουισμού δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΑΛΤΡΟΥΙΣΜΟΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 15
Μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων

1. Κάθε αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 20 τηρεί μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

2. Η Επιτροπή τηρεί ενωσιακό μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

3. Μια οντότητα που είναι καταχωρισμένη στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 16 μπορεί να αυτοπροσδιορίζεται ως «οργάνωση αλτρουισμού δεδομένων αναγνωρισμένη στην Ένωση» στη γραπτή και προφορική της επικοινωνία.

Άρθρο 16
Γενικές απαιτήσεις καταχώρισης

Προκειμένου να είναι επιλέξιμη για καταχώριση, η οργάνωση αλτρουισμού δεδομένων πρέπει:

α) να είναι νομική οντότητα η οποία έχει συσταθεί για την εκπλήρωση σκοπών γενικού συμφέροντος·

β) να λειτουργεί σε μη κερδοσκοπική βάση και να είναι ανεξάρτητη από οποιαδήποτε οντότητα που λειτουργεί σε κερδοσκοπική βάση·

γ) να ασκεί τις δραστηριότητες που σχετίζονται με τον αλτρουισμό δεδομένων μέσω νομικά ανεξάρτητης δομής, χωριστά από άλλες δραστηριότητες τις οποίες έχει αναλάβει.

Άρθρο 17
Καταχώριση

1. Οποιαδήποτε οντότητα που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 16 μπορεί να ζητήσει να καταχωριστεί στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια οντότητα που ασκεί δραστηριότητες βάσει του αλτρουισμού δεδομένων με εγκαταστάσεις σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη καταχωρίζεται στο μητρώο του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κύρια εγκατάστασή της.

3. Οι οντότητες που δεν είναι εγκατεστημένες στην Ένωση, αλλά πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 16, διορίζουν νόμιμο εκπρόσωπο σε ένα από τα κράτη μέλη όπου σκοπεύουν να συλλέξουν δεδομένα με βάση τον αλτρουισμό των δεδομένων. Για σκοπούς συμμόρφωσης προς τον παρόντα κανονισμό, η εν λόγω οντότητα θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο νόμιμος εκπρόσωπος.

4. Η αίτηση καταχώρισης στο μητρώο περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) επωνυμία της οντότητας·

β) το νομικό καθεστώς, τη μορφή και τον αριθμό μητρώου της οντότητας, στην περίπτωση που η οντότητα είναι εγγεγραμμένη σε δημόσιο μητρώο·

γ) το καταστατικό της οντότητας, κατά περίπτωση·

δ) τις κύριες πηγές εσόδων της οντότητας·

ε) τη διεύθυνση της κύριας εγκατάστασης της οντότητας στην Ένωση, αν υπάρχει, και, κατά περίπτωση, τυχόν δευτερεύοντος υποκαταστήματος σε άλλο κράτος μέλος ή τη διεύθυνση του νόμιμου εκπροσώπου που έχει οριστεί βάσει της παραγράφου 3·

στ) έναν ιστότοπο όπου υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με την οντότητα και τις δραστηριότητες, κατά περίπτωση·

ζ) τους υπεύθυνους επικοινωνίας και τα στοιχεία επικοινωνίας της οντότητας·

η) τους σκοπούς γενικού συμφέροντος τους οποίους σκοπεύει να προωθεί κατά τη συλλογή δεδομένων·

θ) οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που αποδεικνύει ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 16.

5. Εάν η οντότητα έχει υποβάλει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 4 και η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η οντότητα συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 16, καταχωρίζει την οντότητα στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων εντός δώδεκα εβδομάδων από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Αυτή η καταχώριση ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη. Κάθε καταχώριση κοινοποιείται στην επιτροπή, ώστε να συμπεριληφθεί στο ενωσιακό μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

6. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχεία α), β), στ), ζ) και η) δημοσιεύονται στο εθνικό μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

7. Κάθε οντότητα που είναι καταχωρισμένη στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων υποβάλλει στην αρμόδια αρχή τυχόν μεταβολές στα στοιχεία που παρέχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 εντός 14 ημερολογιακών ημερών από την ημέρα κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβολή.

Άρθρο 18
Απαιτήσεις διαφάνειας

1. Κάθε οντότητα καταχωρισμένη στο εθνικό μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων τηρεί πλήρη και ακριβή αρχεία σχετικά με:

   α) όλα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είχαν τη δυνατότητα να επεξεργαστούν δεδομένα τα οποία έχει στην κατοχή της η εν λόγω οντότητα·

   β) την ημερομηνία ή τη διάρκεια της εν λόγω επεξεργασίας·

   γ) τον σκοπό της εν λόγω επεξεργασίας όπως αυτός δηλώθηκε από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είχε τη δυνατότητα επεξεργασίας·

   δ) τα τέλη που καταβάλλουν τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που επεξεργάζονται τα δεδομένα, εάν υπάρχουν.

2. Οποιαδήποτε οντότητα που είναι καταχωρισμένη στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων καταρτίζει και διαβιβάζει στην αρμόδια εθνική αρχή ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων η οποία περιέχει κατ' ελάχιστο τα εξής:

   α) πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες της οντότητας·

   β) περιγραφή του τρόπου με τον οποίο έχουν προαχθεί οι σκοποί γενικού συμφέροντος για τους οποίους συλλέχθηκαν τα δεδομένα κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους·

   γ) κατάλογο όλων των φυσικών και νομικών προσώπων στα οποία επιτράπηκε η χρήση των δεδομένων τα οποία έχει στην κατοχή της, συμπεριλαμβανομένης συνοπτικής περιγραφής των σκοπών γενικού συμφέροντος που επιδιώχθηκαν με την εν λόγω χρήση των δεδομένων και περιγραφής των τεχνικών μέσων που χρησιμοποιήθηκαν για αυτή, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των τεχνικών που χρησιμοποιήθηκαν για τη διαφύλαξη της ιδιωτικότητας και της προστασίας των δεδομένων·

   δ) σύνοψη των αποτελεσμάτων των χρήσεων των δεδομένων που επέτρεψε η οντότητα, κατά περίπτωση·

   ε) πληροφορίες σχετικά με τις πηγές εσόδων της οντότητας, συγκεκριμένα όλων των εσόδων που προέκυψαν από την παροχή πρόσβασης στα δεδομένα, και με τα έξοδά της.

Άρθρο 19
Ειδικές απαιτήσεις για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των υποκειμένων των δεδομένων και των νομικών οντοτήτων όσον αφορά τα δεδομένα τους

1. Κάθε οντότητα που είναι καταχωρισμένη στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων ενημερώνει τους κατόχους των δεδομένων:

α) σχετικά με τους σκοπούς γενικού συμφέροντος για τους οποίους επιτρέπει την επεξεργασία των δεδομένων τους από χρήστη δεδομένων με κατανοητό τρόπο·

β) σχετικά με οποιαδήποτε επεξεργασία πραγματοποιείται εκτός της Ένωσης.

2. Η οντότητα διασφαλίζει επίσης ότι τα δεδομένα δεν θα χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς πέραν των σκοπών γενικού συμφέροντος για τους οποίους επιτρέπει την επεξεργασία.

3. Όταν μια οντότητα καταχωρισμένη στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων παρέχει εργαλεία για την εξασφάλιση της συγκατάθεσης των υποκειμένων των δεδομένων ή αδειών για την επεξεργασία των δεδομένων που παρέχονται από νομικά πρόσωπα, αναφέρει τη δικαιοδοσία ή τις δικαιοδοσίες στις οποίες πρόκειται να πραγματοποιηθεί η χρήση των δεδομένων.

Άρθρο 20
Αρμόδιες αρχές για την καταχώριση

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για το μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων και για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου. Οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 23.

2. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τα στοιχεία των ορισμένων αρχών.

3. Η αρμόδια αρχή εκτελεί τα καθήκοντά της σε συνεργασία αφενός με την αρχή προστασίας δεδομένων, όταν τα εν λόγω καθήκοντα σχετίζονται με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και αφετέρου με φορείς του ίδιου κράτους μέλους που είναι αρμόδιοι σε σχετικούς τομείς. Για οποιοδήποτε ερώτημα που απαιτεί αξιολόγηση συμμόρφωσης προς τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679, η αρμόδια αρχή ζητεί πρώτα τη γνώμη ή απόφαση της αρμόδιας εποπτικής αρχής που συστήνεται σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό και συμμορφώνεται προς τη συναφή γνώμη ή απόφαση.

Άρθρο 21
Παρακολούθηση συμμόρφωσης

1. Η αρμόδια αρχή παρακολουθεί και επιβλέπει τη συμμόρφωση των οντοτήτων που είναι καταχωρισμένες στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο.

2. Η αρμόδια αρχή έχει την εξουσία να ζητά από τις οντότητες που περιλαμβάνονται στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την επαλήθευση της συμμόρφωσής τους προς τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Κάθε αίτημα για πληροφορίες είναι ανάλογο προς την εκτέλεση του καθήκοντος και αιτιολογημένο.

3. Όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι μια οντότητα δεν συμμορφώνεται προς μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου, ενημερώνει την οντότητα σχετικά με αυτές τις διαπιστώσεις και της δίνει την ευκαιρία να διατυπώσει τις απόψεις της, εντός εύλογης χρονικής προθεσμίας.

4. Η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει την παύση της παράβασης στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 3, είτε αμέσως είτε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, και λαμβάνει κατάλληλα και αναλογικά μέτρα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της συμμόρφωσης.

5. Εάν μια οντότητα δεν συμμορφώνεται προς μία ή περισσότερες από τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου ακόμη και αφού έχει λάβει σχετική ενημέρωση σύμφωνα με την παράγραφο 3 από την αρμόδια αρχή, τότε η οντότητα:

α) χάνει το δικαίωμά της να αυτοπροσδιορίζεται ως «οργάνωση αλτρουισμού δεδομένων αναγνωρισμένη στην Ένωση» σε οποιαδήποτε γραπτή και προφορική επικοινωνία·

β) διαγράφεται από το μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

6. Εάν η κύρια εγκατάσταση ή ο νόμιμος εκπρόσωπος οντότητας που περιλαμβάνεται στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος, αλλά η οντότητα δραστηριοποιείται σε άλλα κράτη μέλη, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της κύριας εγκατάστασης ή όπου βρίσκεται ο νόμιμος εκπρόσωπος και οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω άλλων κρατών μελών συνεργάζονται και συνδράμουν η μία την άλλη όταν απαιτείται. Η συνδρομή και η συνεργασία μπορεί να καλύπτουν ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των σχετικών αρμοδίων αρχών και αιτήματα για τη λήψη των εποπτικών μέτρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 22
Ευρωπαϊκό έντυπο συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων

1. Προκειμένου να διευκολύνει τη συλλογή δεδομένων με βάση τον αλτρουισμό δεδομένων, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση ευρωπαϊκού εντύπου συγκατάθεσης αλτρουισμού δεδομένων. Με το έντυπο αυτό θα είναι δυνατή η εξασφάλιση συγκατάθεσης σε όλα τα κράτη μέλη σε ενιαίο μορφότυπο. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 29 παράγραφος 2.

2. Στο ευρωπαϊκό έντυπο συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων χρησιμοποιείται μια σπονδυλωτή προσέγγιση η οποία επιτρέπει την προσαρμογή του για συγκεκριμένους τομείς και για διάφορους σκοπούς.

3. Όταν παρέχονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, το ευρωπαϊκό έντυπο συγκατάθεσης στον αλτρουισμό δεδομένων διασφαλίζει ότι τα υποκείμενα των δεδομένων είναι σε θέση να παράσχουν και να ανακαλέσουν τη συγκατάθεσή τους για συγκεκριμένη δραστηριότητα επεξεργασίας δεδομένων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

4. Το έντυπο είναι διαθέσιμο σε μορφή που μπορεί να εκτυπωθεί και να διαβαστεί από ανθρώπους, αλλά και σε ηλεκτρονική, μηχαναναγνώσιμη μορφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23
Απαιτήσεις σχετικά με τις αρμόδιες αρχές

1. Οι αρμόδιες αρχές που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 και το άρθρο 20 είναι νομικά διακριτές και λειτουργικά ανεξάρτητες από οποιονδήποτε πάροχο υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οντότητα που περιλαμβάνεται στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

2. Οι αρμόδιες αρχές ασκούν τα καθήκοντά τους με αμερόληπτο, διαφανή, συνεπή, αξιόπιστο και έγκαιρο τρόπο.

3. Τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και το προσωπικό που είναι αρμόδιο για την άσκηση των συναφών καθηκόντων της αρμόδιας αρχής που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό δεν μπορούν να αναλαμβάνουν τον ρόλο σχεδιαστή, κατασκευαστή, προμηθευτή, υπεύθυνου εγκατάστασης, αγοραστή, κατόχου, χρήστη ή υπεύθυνου συντήρησης των υπηρεσιών τις οποίες αξιολογούν, ούτε να είναι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι ή εκπρόσωποι των ανωτέρω μερών. Η διάταξη αυτή δεν αποκλείει τη χρήση των αξιολογούμενων υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για τις δραστηριότητες της αρμόδιας αρχής ή τη χρήση των υπηρεσιών για προσωπικούς σκοπούς.

4. Τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και το προσωπικό δεν εμπλέκονται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα η οποία ενδέχεται να συγκρούεται με την ανεξαρτησία της κρίσης τους ή με την ακεραιότητά τους όσον αφορά τις δραστηριότητες αξιολόγησης οι οποίες τους έχουν ανατεθεί.

5. Οι αρμόδιες αρχές έχουν στη διάθεσή τους επαρκείς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για να ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών γνώσεων και πόρων.

6. Οι αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους παρέχουν στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, τις πληροφορίες που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων τους βάσει του παρόντος κανονισμού. Όταν μια εθνική αρμόδια αρχή κρίνει ότι οι πληροφορίες που ζητούνται είναι εμπιστευτικές σύμφωνα με ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες περί εμπορικού και επαγγελματικού απορρήτου, η Επιτροπή και τυχόν άλλες αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν την εν λόγω εμπιστευτικότητα.

Άρθρο 24
Δικαίωμα υποβολής καταγγελίας

1. Τα φυσικά και νομικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν καταγγελία ενώπιον της σχετικής εθνικής αρμόδιας αρχής κατά παρόχου υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οντότητας καταχωρισμένης στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

2. Η αρχή στην οποία έχει υποβληθεί η καταγγελία ενημερώνει τον καταγγέλλοντα για την πρόοδο της διαδικασίας και για τη ληφθείσα απόφαση, καθώς και για το δικαίωμα άσκησης πραγματικής δικαστικής προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 25.

Άρθρο 25
Δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής

1. Παρά τη δυνατότητα διοικητικών ή άλλων εξωδικαστικών λύσεων, κάθε θιγόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα να ασκήσει πραγματική δικαστική προσφυγή με αντικείμενο:

α) παράλειψη ανάληψης δράσης σχετικά με καταγγελία που έχει υποβληθεί στην αρμόδια αρχή που αναφέρεται στα άρθρα 12 και 20·

β) αποφάσεις των αρμόδιων αρχών που αναφέρονται στα άρθρα 13, 17 και 21 οι οποίες λαμβάνονται στο πλαίσιο της διαχείρισης, του ελέγχου και της επιβολής

του καθεστώτος κοινοποίησης για τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και της παρακολούθησης οντοτήτων που έχουν καταχωριστεί στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

2. Οι διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η αρχή κατά της οποίας ασκείται η δικαστική προσφυγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 26
Ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων

1. Η Επιτροπή συγκροτεί ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων (στο εξής: συμβούλιο) με τη μορφή ομάδας εμπειρογνωμόνων, η οποία θα απαρτίζεται από εκπροσώπους των αρμόδιων αρχών όλων των κρατών μελών, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων, της Επιτροπής, σχετικών χώρων δεδομένων και άλλων εκπροσώπων των αρμόδιων αρχών σε συγκεκριμένους τομείς.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι σχετικοί τρίτοι μπορούν να καλούνται να παρίστανται στις συνεδριάσεις του συμβουλίου και να συμμετέχουν στις εργασίες του.

3. Η Επιτροπή προεδρεύει στις συνεδριάσεις του συμβουλίου.

4. Το συμβούλιο επικουρείται από γραμματεία που παρέχεται από την Επιτροπή.

Άρθρο 27
Καθήκοντα του συμβουλίου

Τα καθήκοντα του συμβουλίου είναι τα ακόλουθα:

α) συμβουλεύει και επικουρεί την Επιτροπή στην ανάπτυξη συνεπούς πρακτικής των φορέων του δημόσιου τομέα και των αρμόδιων φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 οι οποίοι επεξεργάζονται αιτήματα περαιτέρω χρήσης των κατηγοριών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1·

β) συμβουλεύει και επικουρεί την Επιτροπή στον σχεδιασμό συνεπούς πρακτικής για τις αρμόδιες αρχές όσον αφορά την εφαρμογή των απαιτήσεων που ισχύουν για τους παρόχους υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων·

γ) συμβουλεύει την Επιτροπή σχετικά με την ιεράρχηση διατομεακών προτύπων που χρησιμοποιούνται και σχεδιάζονται για τη χρήση δεδομένων και τη διατομεακή κοινοχρησία δεδομένων, τη διατομεακή σύγκριση και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά τις τομεακές απαιτήσεις για την ασφάλεια και τις διαδικασίες πρόσβασης, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ειδικές δραστηριότητες τυποποίησης ανά τομέα·

δ) επικουρεί την Επιτροπή στο στόχο βελτίωσης της διαλειτουργικότητας των δεδομένων, καθώς και των υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων, μεταξύ διαφόρων τομέων και πεδίων, με βάση υφιστάμενα ευρωπαϊκά, διεθνή ή εθνικά πρότυπα·

ε) διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ εθνικών αρμόδιων αρχών βάσει του παρόντος κανονισμού μέσω της ανάπτυξης ικανοτήτων και της ανταλλαγής πληροφοριών, ιδίως με την καθιέρωση μεθόδων για την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν τη διαδικασία κοινοποίησης για τους παρόχους υπηρεσιών

κοινοχρησίας δεδομένων και την καταχώριση και παρακολούθηση αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ

Άρθρο 28
Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 5 παράγραφος 11 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την/τις [...].

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 11 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 11 τίθεται σε ισχύ μόνο αν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τριών μηνών από την ημέρα κοινοποίησης της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η προθεσμία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά τρεις μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 29
Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που συστήνεται κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Αν η γνώμη της επιτροπής πρέπει να ληφθεί με γραπτή διαδικασία, η εν λόγω διαδικασία περατώνεται χωρίς αποτέλεσμα, εάν, εντός της προθεσμίας για την έκδοση γνώμης, το αποφασίσει ο πρόεδρος της επιτροπής ή το ζητήσει μέλος της επιτροπής. Στην περίπτωση αυτή, ο πρόεδρος συγκαλεί συνεδρίαση της επιτροπής εντός εύλογου χρόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30
Διεθνής πρόσβαση

1. Ο φορέας του δημόσιου τομέα, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης δεδομένων δυνάμει του κεφαλαίου 2, ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή η οντότητα που έχει καταχωριστεί στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων, ανάλογα με την περίπτωση, λαμβάνει όλα τα εύλογα τεχνικά, νομικά και οργανωτικά μέτρα προκειμένου να εμποδίσει τη διαβίβαση δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που τηρούνται στην Ένωση ή την πρόσβαση σε αυτά, εάν η εν λόγω διαβίβαση ή πρόσβαση θα μπορούσε να δημιουργήσει σύγκρουση με το δίκαιο της Ένωσης ή με το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, εκτός εάν η διαβίβαση ή η πρόσβαση συνάδουν με την παράγραφο 2 ή 3.

2. Κάθε απόφαση δικαστηρίου και κάθε απόφαση διοικητικής αρχής τρίτης χώρας που απαιτεί από φορέα του δημόσιου τομέα, φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης δεδομένων δυνάμει του κεφαλαίου 2, πάροχο υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οντότητα που έχει καταχωριστεί στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού να διαβιβάσει ή να παράσχει πρόσβαση σε δεδομένα μη προσωπικού χαρακτήρα που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό στην Ένωση μπορεί να αναγνωρισθεί ή να είναι εκτελεστή κατ' οποιονδήποτε τρόπο μόνο εάν βασίζεται σε διεθνή συμφωνία, όπως σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, που ισχύει μεταξύ της αιτούσας τρίτης χώρας και της Ένωσης ή σε οποιαδήποτε τέτοια συμφωνία μεταξύ της αιτούσας τρίτης χώρας και του κράτους μέλους που συνάφθηκε πριν [από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

3. Σε περίπτωση που φορέας του δημόσιου τομέα, φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης δεδομένων δυνάμει του κεφαλαίου 2, πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή οντότητα καταχωρισμένη στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων είναι αποδέκτης απόφασης δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής τρίτης χώρας για τη διαβίβαση δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα που τηρούνται στην Ένωση ή την παροχή πρόσβασης σε αυτά και η συμμόρφωση με την εν λόγω απόφαση θα μπορούσε να συνεπάγεται σύγκρουση με το δίκαιο της Ένωσης ή με το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, η διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων στην εν λόγω αρχή τρίτης χώρας ή η παροχή πρόσβασης σε αυτά πραγματοποιείται μόνο:

   α) εάν το σύστημα της τρίτης χώρας απαιτεί την επεξήγηση των λόγων και της αναλογικότητας της απόφασης, και απαιτεί η δικαστική απόφαση ή η απόφαση, ανάλογα με την περίπτωση, να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα, για παράδειγμα με την απόδειξη επαρκούς δεσμού με συγκεκριμένα ύποπτα πρόσωπα ή παραβάσεις·

   β) η αιτιολογημένη ένσταση του αποδέκτη υπόκειται σε επανεξέταση από αρμόδιο δικαστήριο της τρίτης χώρας· και

   γ) σε αυτό το πλαίσιο, το αρμόδιο δικαστήριο που εκδίδει την απόφαση ή επανεξετάζει την απόφαση διοικητικής αρχής έχει την εξουσία, βάσει του δικαίου της εν λόγω χώρας, να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα σχετικά έννομα

συμφέροντα του παρόχου των δεδομένων που προστατεύονται από το δίκαιο της Ένωσης ή το εφαρμοστέο δίκαιο του κράτους μέλους.

Ο αποδέκτης της απόφασης ζητά τη γνώμη των σχετικών αρμόδιων φορέων ή αρχών, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, προκειμένου να κρίνει εάν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις.

4. Εάν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 ή 3 πληρούνται, ο φορέας του δημόσιου τομέα, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης δεδομένων δυνάμει του κεφαλαίου 2, ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων ή η οντότητα που έχει καταχωριστεί στο μητρώο αναγνωρισμένων οργανώσεων αλτρουισμού δεδομένων, κατά περίπτωση, παρέχει τον ελάχιστο επιτρεπόμενο όγκο δεδομένων ως απάντηση στο αίτημα, βάσει εύλογης ερμηνείας του αιτήματος.

5. Ο φορέας του δημόσιου τομέα, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο χορηγήθηκε το δικαίωμα περαιτέρω χρήσης δεδομένων δυνάμει του κεφαλαίου 2, ο πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων και η οντότητα που παρέχει υπηρεσίες αλτρουισμού δεδομένων ενημερώνουν τον κάτοχο των δεδομένων σχετικά με την ύπαρξη αιτήματος διοικητικής αρχής τρίτης χώρας για πρόσβαση στα δεδομένα του, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες το αίτημα εξυπηρετεί σκοπούς επιβολής του νόμου και για όσο διάστημα αυτό είναι αναγκαίο για τη διαφύλαξη της αποτελεσματικότητας της δραστηριότητας επιβολής του νόμου.

Άρθρο 31
Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβιάσεων των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους εν λόγω κανόνες και τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή έως την/τις [ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού] και την ενημερώνουν αμελλητί σχετικά με κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 32
Αξιολόγηση και επανεξέταση

Το αργότερο [*τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού*], η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει έκθεση για τα κύρια πορίσματά της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκπόνηση της εν λόγω έκθεσης.

Άρθρο 33
Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724

Στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724, στην παράγραφο «Έναρξη, λειτουργία και παύση δραστηριότητας επιχείρησης» προστίθεται η ακόλουθη γραμμή:

Έναρξη, λειτουργία και παύση δραστηριότητας επιχείρησης	Κοινοποίηση ως πάροχος υπηρεσιών κοινοχρησίας δεδομένων	Επιβεβαίωση παραλαβής της κοινοποίησης

	Καταχώριση ως ευρωπαϊκή οργάνωση αλτρουισμού δεδομένων	Επιβεβαίωση της καταχώρισης

Άρθρο 34
Μεταβατικές ρυθμίσεις

Οι οντότητες που παρέχουν τις υπηρεσίες κοινοχρησίας δεδομένων που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο κεφάλαιο III το αργότερο έως τις [ημερομηνία – 2 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του κανονισμού].

Άρθρο 35
Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις [12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος